

Boek van Sethantes, De Zoon van Jehovih

De eerste God van de eerste cyclus van de aarde na de schepping van de mens

HOOFDSTUK I

1. In het begin, toen de aarde bewoond werd. kwamen de hemelse engelen bijeen in Hored, een hemels plateau dat op de aarde rustte.
2. En de aartsengel Sethantes was de meest wijze van allemaal en hij zei tegen hen:
3. Zie, wij zijn van ververwijderde hemelen gekomen; door de stem van Jehovih kwamen wij om deel te nemen aan de heerlijkheid van de rode ster, de aarde. Jehovih zei tegen ons: Kom, en geniet van de nieuwe wereld die Ik heb geschapen. Neem van alle vruchten ervan, behalve van de boom der kennis, die de bron van het leven is. Nemen jullie daar niet van, anders zullen jullie sterven.
4. Maar de stem van de aarde sprak tegen ons en zei: Nemen jullie maar, want die van mij is werkelijk de boom van het eeuwige leven.
5. En velen gehoorzaamden niet de stem van de Vader, en nu zijn zij gebonden door de band van het leven, die in het bloed zit.
6. En de stem van Jehovih kwam tot mij en zei: Sethantes, Mijn zoon, kijk eens, Ik gaf miljoenen engelen in Mijn etherische hemelen in uw hoede, en u hebt ze naar de aarde gebracht, en ze zijn gevallen van hun hoge plaats. Ga ze nu verlossen.
7. En ik zei: Wat moet ik doen? En Jehovih zei: Breng uw engelscharen naar Hored, want daar zal Ik u kronen tot God van deze hemelen en de aarde, voor de verlossing van engelen en stervelingen. En het zal een nieuw hemels koninkrijk zijn, vanaf deze tijd tot aan het einde van de wereld. Want het is de tijd van de Arc van Wan, en Ik zal uit Etherea Mijn hoogverheven Godin ETISYAI, de hoofdgevolmachtigde van Harmuts, brengen, en zij zal u in Mijn naam tot God van HEMEL en AARDE kronen.
8. God zei: Toen ik dus tot de hemelse engelen in Hored had gesproken, werd er een groot licht als een zon gezien, dat neerdaalde uit het firmament daarboven, En ik gebood mijn es' enaurs een loflied te zingen voor de Vader en Zijn werken.
9. Inmiddels had ik de engelen van Hored geteld en het waren er 27.600.000, en dit waren dezelfde die onder mijn leiding op reis waren toen de stem van Jehovih ons gebood om de aarde te bezoeken.
10. Het licht boven ons daalde snel naar ons af; als een schip van vuur kwam het steeds dichterbij, totdat we zagen dat het veel groter was dan de plaats Hored en al mijn engelscharen.
11. En het gebeurde dat zodra het grote licht tot aan het plateau van Hored was gedaald, er uit het licht een miljoen aartsengelen te voorschijn kwamen, afkomstig uit de Arc van Wan in de Heerscharen van A'ji, in de baan van Fow'sang in Etherea, en zij droegen de koninklijke tekenen en kronen van het Oriaanse hoofd van Harmuts. De voorste van de aartsengelen was Etisyai, en dan kwam haar broeder Ya'tiahaga, gevolmachtigden uit de etherische hemel.

12. Toen ze bij mij kwamen gaf Etisyai het teken van de naam Jehovih, ze groette mij, hield stil, en zei: Heil aan allen! In de naam van Jehovih en in de liefde van Harmuts, de Oriaanse hoofdman, komen wij om de eerste God te begroeten van de lagere hemel die bij de stoffelijke aarde behoort.
13. Ik zei: Heil aan allen, O afgezanten van Harmuts, hoofd van de Oriaanse werelden! Kom, O Etisyai, en uw broeder en al deze scharen! Kom, en verleen mijn troon de eer, in de naam van de Grote Jehovih!
14. Daarop kwamen de aartsengelen naar voren, groetend, en Etisyai zei: In Uw naam, O Jehovih, richt ik hier een troon op!
15. En zij liet de vorm en de substantie daarvoor tevoorschijn komen, en ze ging erop zitten, en Ya'tiahaga ook. En de andere aartsengelen groepeerden zich in halvemaanvorm voor de troon, en droegen allemaal kronen of diademen, maar ze bleven rechtop staan, En nu namen de engelen van Gods heerscharen hun plaatsen in, opdat zij het bewijs van Jehovih's opdracht konden aanschouwen, maar de lichten van de vuurzuilen, schitterend in alle kleuren, tinten en schakeringen, verijdelden dat velen van hen het duidelijk konden zien.
16. Toen alle dingen gereed waren, ging Etisyai rechtop staan, schitterend als een ster, hief haar rechterhand op en zei: Jehovih! Alwijs en Machtig. In Uw naam kroon ik hem, Uw Zoon, tot God! Door het Oriaanse hoofd, HARMUTS, verheven tot de rang van God, en door U, O Jehovih, gewijd! Van nu af aan tot in eeuwigheid gekend in de Vrije Hemelen als Uw Zoon! VREDE! WIJSHEID! LIEFDE! MACHT!
17. En nu hief zij met haar linkerhand de kroon omhoog, zodat allen het konden zien en getuigen, en ze maakte opnieuw het teken van Jehovih's naam boven de kroon, waaruit een stralende vlam van licht te voorschijn schoot. Daarop plaatste zij de kroon op Gods hoofd en zei:
18. Sta op, O Mijn Zoon, gij Zoon van Jehovih! Ogenblikkelijk steeg er uit de miljoenen zielen een universele kreet op: Alle heil, O Zoon van Jehovih! En God stond op, met de kroon op het hoofd, en de mensen juichten hem hartelijk toe, want hij was heel geliefd.
19. Etisyai zei: Laat uw vijf Opperheren naar voren komen, opdat ik hen ook kan kronen. Daarop liet God de vijf Opperheren die hij gekozen had, aan de voet van de troon plaatsnemen.
20. Weer hief Etisyai haar rechterhand op en zei: O Jehovih! ALMACHTIGE! Uit Wie alle heerlijkheden voortkomen! In Uw naam kroon ik hen, UW ZONEN, tot Heren van de aarde, en van de wateren op de aarde! Door het Oriaanse hoofd HARMUTS! Vanwege mijn opdracht verhef ik hen tot de rang van HEREN voor de KONINKRIJKEN van de HEMEL! VREDE! WIJSHEID! LIEFDE! MACHT!
21. Daarop nam Etisyai de kronen, die haar werden overhandigd door de andere aartsengelen, en plaatste ze op de hoofden van de Heren en zei:
22. Sta op, O mijn Heren, opdat u Heren zult zijn van Jehovih, voor Zijn heerlijkheid! En weest u de Heren van God, en heb gezag over de aarde en de wateren van de aarde, in LIEFDE, WIJSHEID en MACHT, AMEN!
23. De Heren stonden op, met op hun hoofd de kroon die voor Heren was bestemd, en weer groette de menigte met veel gejuich. Toen de toejuichingen waren opgehouden, zei Etisyai:
24. Mijn God en mijn Heren, geeft u nu het teken van Jehovih's naam, opdat Zijn heerlijkheid

vervuld mag worden. (Want dit was de eed van dienst)

25. En God en de Heren groetten Jehovih in tegenwoordigheid van de hemelse scharen. En zij gingen enigszins opzij staan en Etisyai zei:

26. Zie, het Al Licht, Jehovih, omhult mij. Mijn stem zal Zijn stem zijn. Door de heerlijkheid van het Geloof in Hem ben ik ÉÉN met de VADER,

27. En er daalde een goudgetint vlies van boven neer en het omhulde Etisyai, en zij was als een ster, uit het midden waarvan stralen van licht tevoorschijn kwamen. Ze werd door Jehovih in vervoering gebracht. De Schepper sprak door haar en zei:

28. Mijn Zoon, die nu God is, Ik bracht u voort uit corpor en bezielde u tot eeuwig leven. Door het geloof inspireerde Ik u om te doen hetgeen u hebt gedaan. Geloof schonk Ik u, als de boom waarvan de AL VOLMAAKTHEID de vrucht is. Door dat geloof in de mens, dat de IK BEN in hemzelf opkweekt tot volmaaktheid, wordt hij Mijn Zoon, handelend krachtens Mijn tegenwoordigheid. Overeenkomstig uw wijsheid en liefde heb Ik u kracht gegeven; en door uw kracht verhief Ik u.

29. Zie, op deze dag gaf Ik u een koninkrijk in atmosfeer en maakte u tot God in het bijzijn van alle hemelse koninkrijken. Deze plaats zal uw plaats zijn en ook die van Mij. Hier zult u wijsheid en wetten uitdelen, en dienaren aanstellen in Mijn naam en krachtens Mijn macht.

30. En uw koninkrijk zal zijn als twee koninkrijken: één op deze plaats met de hemelse scharen, en één op de aarde, over hen, uw Heren. Want u bent de zetel van het gerecht en de schepper van orde over de hele aarde, en in de hemelen die bij de aarde behoren.

31. Strek uw hand uit, Mijn Zoon, en bekleedt uzelf met het gouden vlies.

32. God maakte het teken en hief vervolgens zijn handen op en zei: Jehovih! Jehovih! Op Uw gebod verzoek ik U mij te tooien met Uw gouden vlies! Zie, ik ben Uw Zoon.

33. En de aartsengelen wierpen de gewaden en onderscheidingen omhoog, die zij hadden meegebracht uit hun etherische Arc in a'ji; en door het geloof dat God bezat, vloog de substantie naar hem toe en hulde hem in het gewaad van de hogere hemel.

34. Toen sprak Jehovih tot de Heren en zei: Zoals God een koninkrijk in Hored bouwde en regeerde over deze hemel en over u en uw helpers, zo zult u koninkrijken op de aarde stichten, en u zult in Mijn naam regeren over de stervelingen en ze onderwijzen over Mij en Mijn eeuwige koninkrijken in het firmament hierboven. Als getuigenis van Mijn stem ontvangt u deze kleding van zilver en goud van Mijn aartsengelen.

35. Daarna kleedden de aartsengelen de Heren met stralende gewaden. En Etisyai kwam omlaag van de troon, nog steeds in vervoering, en ze zei:

36. Ofschoon Mijn Dochter Etisyai zal opstijgen in de vlam van vuur, zal Ik, Jehovih Zelf, bij u blijven, O God, en bij u, Mijn Heren, nu en voor altijd! En hierop nam Etisyai Gods hand en leidde hem naar het midden van de troon en zei: Neemt u plaats op deze troon, want het is het koninkrijk van uw Vader in de lagere hemel van de aarde!

37. Toen God was gaan zitten, verliet de vervoering Etisyai, en het Licht van Jehovih ging weg en plaatste zich op God en de Heren, maar Etisyai ging aan de voet van de troon zitten, en daarop gingen alle aartsengelen ook zitten.

38. God zei: Zie, zij die de grootste is, maakt zich tot de minste van allen. Sta op, O Dochter van Jehovih, en geniet van mijn koninkrijk, want het is ook van Jehovih. En God kwam omlaag van de rechterstoel en nam Etisyai bij de hand en zij ging staan; waarop God een uur van recreatie afkondigde. Zo werd de eerste troon van God in deze hemelen gevestigd. En nu mengden alle scharen zich onder elkaar, engelen en aartsengelen, vol vreugde.

HOOFDSTUK II

1. Toen het uur voorbij was, besteeg God de troon weer, de maarschalken gaven het teken van orde, en de aartsengelen gingen in halvemaaanvorm voor de troon staan. Etisyai ging aan Gods voeten zitten en de luister van haar heerlijkheid, zonder sier, behalve de witte en gele draperieën, straalde door alle talenten heen die Jehovih haar had geschonken - de volmaakte reinheid, wijsheid en liefde - iets dat alleen de Goden konden zien!

2. God zei: In Uw naam, O Jehovih, vestig ik nu de zetel van Uw koninkrijk in de lagere hemel. Zo lang als man en vrouw erfgenamen voor U zullen voortbrengen, zal dit koninkrijk niet ophouden U te verheerlijken. Laat de Heren nu de troon naderen.

3. De es'enaurs zongen nu, en inmiddels begeleidden de maarschalken en hun gevolg de Heren tot voor de troon. Toen zij waren opgesteld, eindigde de muziek en zei God:

4. Er zijn vijf grote gebieden op aarde, en ik heb u in Jehovih's naam gewijd tot de vijf Heren daarvan. Overeenkomstig het aantal inwoners van de delen van de aarde en uw betreffende rang in de hemel heb ik u geplaatst. Als u zich in uw respectievelijke koninkrijken hebt gevestigd, zult u elk twaalf boodschappers hebben, die aan u en mij verplicht zullen zijn. Kiest u dus uw boodschappers, nu op dit ogenblik, opdat zij voor de verrijzenis van de aartsengelen bevestigd kunnen zijn en hun inschrijving naar de hemel hierboven wordt overgebracht.

5. De Heren kozen hun boodschappers en ze werden aangenomen in Jehovih's naam, en de vlugge boodschappers, die heen en weer varen in de hogere hemelen, maakten een verslag van hun namen en plaatsen. Daarna zei God tegen hen:

6. Overeenkomstig uw talenten bent u gekozen; overeenkomstig uw uitmuntendheid zult u worden bevorderd naar ruimere werkterreinen. Moge de wijsheid, liefde en macht van Jehovih met u allen zijn, Amen!

7. En nu gaf Etisyai te kennen dat haar tijd van vertrek was aangebroken.

8. God kwam omlaag van de rechterstoel en, na een moment van droefheid, boog hij zich voorover en pakte Etisyai bij de hand en zei:

9. Sta op, O Dochter van Jehovih, en ga uw gang!

10. Etisyai stond op, wees naar boven en zei: Mijn huis is in de Arc van Wan. Jehovih verblijft bij u en bij mij! Mijn vlugge boodschappers zullen op bepaalde tijden bij u komen. Mijn liefde zal bij u en uw Heren blijven, en bij de oogst van uw verrijzenis. Het ga u goed, in Jehovih's naam!

11. Daarop liep Etisyai naar het vuurschip; maar voor zij aan boord ging keerde ze zich om en keek nog eenmaal naar de scharen van Hored, en toen maakte ze wat lichtende draperieën los van de

spanten van het schip en wierp ze speels over de es'enaurs, en verdween vlug in het licht.

12. De es'enaurs zongen en de scharen aartsengelen deden mee en op hetzelfde moment begon het schip op te stijgen, en het was als duizenden vuurzuilen die een enkele majestueuze zuil omringden, en de hele cirkel steeg op in de vorm van een spiraal, wendend en stijgend, stijgend en wendend. En toen het enigszins gestegen was, leek het op een rijzende zon; en vervolgens steeds hoger, als een ververwijderde ster, en daarna raakte het uit het zicht van de engelen van Hored.

13. Nadat er orde was afgekondigd, trok het Al Licht zich samen rondom de troon en het overdekte God en de Heren. Jehovih, door God sprekend, zei:

14. Luister allemaal, want Ik vertoef ook bij hen, Mijn Heren van de hemelse heerscharen.

15. De Heren zeiden: Wat moeten wij doen? En Jehovih antwoordde: Laat al de engelen voor de troon van God langs gaan, één voor één, opdat Ik ze kan beoordelen. Want zo veel als er op één van Mijn aardse werelden woonden, van de vijfde van de tweede graad (twee- en drievijfde jaar oud) zullen in het koninkrijk Hored blijven, en hun werk zal alleen bij de es'yans zijn; maar allen van de hele eerste graad (kinderen onder twee- en drievijfde jaar, die in de hemel volwassen worden en zich niets van hun aardse leven herinneren) zullen in de koninkrijken van Mijn Heren blijven, en hun werk zal bij de aardbewoners zijn.

16. Daarop plaatsten de maarschalken de engelen op volgorde en zij liepen voorbij de troon en zo groot was Gods wijsheid dat, terwijl de engelen voorbijkwamen en hij naar hen keek, hij zag hoe de graad van elke man of vrouw was. En zij die slechts waren bestemd voor het werk in atmosfeera liet hij de ene kant op gaan, en zij die dienende geesten waren voor de stervelingen, de andere kant; en toen ze allemaal voorbij waren, waren ze nauwkeurig verdeeld volgens het gebod van Jehovih

17. God zei: Luister naar me, O Heren! Neem uw werkers met u mee en begeef u naar uw eigen plaatsen in de delen van de aarde, en de wateren van de aarde. En u zult Heren zijn met mij, uw God, voor de heerlijkheid van Jehovih. Hetgeen u op de aarde doet zal ik bekrachtigen in de hemel; wie u ook van de aarde verlost, zal ik in de hemel ontvangen. Terwijl u de sterfelijke mens vormt en opbouwt en zijn geest overbrengt naar mijn koninkrijk, zal ik hem ontvangen en over hem beslissen.

18. Opdat uw koninkrijken zullen overeenkomen met mij en het mijne, geef ik u voldoende boodschappers, en ze zullen dagelijks tussen ons heen en weer gaan: overeenkomstig hun bekwaamheid en macht om van plaats naar plaats te gaan heb ik ze gekozen.

19. Laat er een verslag in uw eigen koninkrijken worden bijgehouden, en deze verslagen zullen van u zijn opdat u ze mee omhoog neemt tijdens de volgende verrijzenis.

20. En ook moet u, samen met mij, een verslag bijhouden, apart van uw eigen verslag, over de betrekkingen van uw koninkrijk met het mijne.

21. Wanneer er stervelingen overlijden en in de geest geboren worden, moet u hen ontvangen en hen in uw verslagen vermelden als es'yans, hetgeen betekent: nieuwgeborenen in de hemel. En u moet deze es'yans voorzien van tijdelijke woonplaatsen waar zij kunnen verblijven, sommigen voor enige dagen, en sommigen voor de tijd van één jaar of langer. Door middel van de boodschappers zult u mij berichten over hun aantallen en toestand, en ik zal schepen zenden om ze naar mijn koninkrijk te brengen.

22. U moet asaphs aanstellen, en hun dienst zal eruit bestaan om de es'yans van de ashars te

ontvangen.

23. Terwijl een sterveling op aarde leeft zullen de ashars bij hem blijven en hem beschermen namens de Heer en namens mij. Maar als hij sterft, zal de ashar de es'yan overgeven aan de asaph en zeggen: Ontvangt u deze nieuwgeboren geest namens Jehovih. Hij was mijn beschermeling; stel mij aansprakelijk voor het goede of het kwade dat in hem is. En de ashar zal een verslag overdragen van het stoffelijk leven van de es'yan, en het verslag moet worden bewaard in uw eigen koninkrijken.

24. En de asaph zal de es'yan aannemen en zeggen: Namens Jehovih ontvang ik deze nieuwgeboren geest. Hij zal mijn beschermeling zijn overeenkomstig de geboden van de Heer mijn God. Daarna zal hij de es'yan meenemen naar de plaats waar hij zal worden ontvangen, en daar zullen verzorgers en begeleiders zijn overeenkomstig zijn behoeften.

25. Wanneer er schepen naar uw koninkrijken komen, zullen de asaphs al de es'yans die zij hebben ontvangen meegeven, en mijn beambte zal ze ontvangen en brengen naar mijn plaats in de hemel.

26. Toen God de aanwijzingen voor de Heren had beëindigd, antwoordden de Heren en zeiden: Wij zullen uw Heren zijn, O God, en uw geboden ten uitvoer brengen, voor de heerlijkheid van Jehovih, onze Vader.

27. God zei: Ik gaf elk van u een groot deel van de aarde, en ieder deel zal naar u worden genoemd, ieder op zijn plaats.

28. Dit was dus de aangewezen volgorde: Waga (Pan), Jud (Azië), Thouri (Amerika), Vohu (Afrika) en Dis (Europa). En de landen werden genoemd naar de namen van de Heren en zo kwamen ze in de hemelse boeken in Hored, in opdracht van God, namens Jehovih.

29. En het verslag van de Grote Slang toonde het firmament van Tem'yi in de derde kringloop van c'vork'um en dan'ha vierentwintig.

30. Toen alles was voltooid kwamen de Heren en ze gingen aan de voet van de troon zitten, en de es'enaurs zongen een loflied voor Jehovih en de voltallige menigte sloot zich daarbij aan,

31. Toen het loflied ten einde was stond God op temidden van een zee van licht, en beide handen opheffend zei hij: O Jehovih, Almachtig en Eeuwig! Help Uw dienaren bij het stichten van dit, Uw koninkrijk, voor Uw heerlijkheid! Vrede, Wijsheid en Macht!

32. Daarop maakte hij met zijn rechterhand het teken van Jehovih's naam, kwam omlaag naar de voet van de troon, nam Waga bij de hand en zei: Heer van Waga, mijn zoon, sta op en ga uw gang, en Jehovih zal u zegenen.

33. Waga rees op en ging opzij staan, en daarna liet God de andere vier Heren op dezelfde manier opstaan en ze gingen ook opzij staan.

34. De maarschalken liepen in een rij langs de troon, groetten, en na hen de Heren die ook groetten; en na hen kwamen de asaphs en als laatste de ashars; en de stoet ging op weg, tussen de zuilen van vuur door, waarmee Gods werkers Hored rondom hadden versierd.

35. Dit was het begin van het eerste koninkrijk in de lagere hemel en het begin van de regering van de Heren op aarde.

HOOFDSTUK III

1. En God benoemde engelopzichters in de hemel, om de aarde en atmosfeera te inspecteren; en sterrenkundigen om de plaats van de sterren aan te tekenen; en rekenaars om de bewoners van de aarde en atmosfeera te tellen en ze in te delen naar graden, en plaatsen toe te bedelen en verzorgsters en artsen, om de es'yans te ontvangen en hulp te verlenen; en bouwers van hemelse woningen; en wevers van stoffen om de nieuwgeborenen, de es'yans, te kleden; en bouwers van hemelse ruimteschepen om de inwoners te vervoeren van plaats naar plaats. En God benoemde voor hen allen beampten en leraren, overeenkomstig de graad benoemde hij hen.
2. En toen God zijn benoemingen had voltooid, was aan de mensen in de hemel elk zijn plaats toebedeeld om het werk te beginnen wat hem was toegewezen. En God riep de asaphs en hij zei tegen ze:
3. Gaan jullie omlaag naar de aarde en breng mij de eerste vruchten van de eerste verrijzenis.
4. En de asaphs zeiden: Uw wil is onze wil, maar wat bedoelt u met de eerste vruchten van de eerste verrijzenis?
5. God zei: De geesten van de doden. De asaphs zeiden: De geesten van de doden? Wie zijn dat?
6. God zei: Als een corporiër (aardbewoner) zijn stoffelijk lichaam verlaat, zal dat STERVEN worden genoemd.
7. De asaphs zeiden: Wie zijn dan de geesten van de gestorvenen? En God antwoordde hen: O jullie, die stierven in de kindsheid, hoe kunnen jullie leren over stoffelijke dingen! Ga daarom naar mijn Heer Waga, en hij zal het jullie laten zien.
8. De asaphs vertrokken en daalden omlaag naar de aarde, en de Heer droeg door middel van de ashars vijfhonderd es'yans aan de asaphs over, en zij brachten hen naar Hored, voor de troon van God. En God zei tegen hen: Wie zijn dat?
9. De asaphs zeiden: Dit zijn de eerste vruchten van de eerste verrijzenis. Kijk, nu kennen wij het begin en het einde van het stoffelijk bestaan; het aardse lichaam van deze es'yans was slechts een schoot waaruit zij nu verlost zijn.
10. God zei: Goed gedaan. Nemen jullie deze es'yans mee en voed en kleeid ze, want dat is jullie werk.
11. De asaphs antwoordden: Helaas, wij probeerden alle soorten voedsel waarvan we zelf bestaan, maar ze willen niet eten.
12. God zei: Ach, onnozelen! Jullie leven van etherisch voedsel, deze es'yans hebben atmosferisch voedsel nodig, evenals de aardbewoners bestaan van aardse voedsel. Ga heen en vervul deze eerste verrijzenis; want voor zover jullie hen verlossen, zullen jullie worden verlost in de komende tijden.
13. Daarop vertrokken de asaphs en ze namen de es'yans mee. Maar na verloop van tijd keerden ze weer bij God terug en zeiden:
14. Kijk eens, O God, wij hebben uit de atmosfeer bijeengebracht van alle soorten bomen, en van zaden en planten die op de aarde groeien, het meest schone naar onze ideeën en aangenaam

vanwege de geur en we gaven dat aan de es'yans, maar zie, zij wilden niet eten. Omdat we ongerust waren haastten we ons weer naar u om raad.

15. God zei: O jullie, met zo'n beetje wijsheid, die zo veel weten over de hemel en zo weinig over de aarde. Gaan jullie terug naar de plaats waar jullie deze es'yans vandaan haalden, en kom te weten van welk soort voedsel ze bestaan.

16. De asaphs gingen haastig terug om achter het voedsel te komen. En na een tijdje kwamen ze weer bij God, groetten en zeiden:

17. Wat moeten we doen, O God? Zie, deze es'yans deden zich te goed aan vis en wormen toen ze nog een stoffelijke gedaante hadden. Hoe kunnen wij ze het atmosferische deel van deze dingen verschaffen?

18. God zei: De laatste keer dat jullie hier aanwezig waren, zeiden jullie dat je bijeengebracht had van het atmosferische deel van de bomen en zaden en planten die op de aarde groeien. Waarom kunnen jullie dan niet van het atmosferische deel van vissen en wormen bijeenbrengen?

19. De asaphs zeiden: Helaas, we hebben dit verschil gemerkt: de bomen en planten en vruchten scheiden een heerlijke atmosfeer af, heel voedzaam voor de geest, maar dat wat zich afscheidt van de levende vis en de levende worm heeft een stinkende geur, en is slechts het zweet en de dode substantie die verdampen. Wat moeten we dan doen?

20. God zei: Gaan jullie naar de plaats waar de stervelingen vissen en wormen doden; en op het ogenblik dat de stervelingen deze dingen met hun tanden uit elkaar scheuren, grijpen jullie van hun handen en monden het atmosferische deel van het voedsel en geven het aan de es'yans. Bedenk echter ook, dat je ze stap voor stap moet leren te leven van andere soorten voedsel.

21. En zoals jullie met deze es'yans handelen, moeten jullie ook in later tijd met anderen doen, en eraan denken dat hetgeen waarvan ze bestaan in het stoffelijk leven, in de geest gevolgen heeft gedurende een bepaalde tijd na het binnengaan in atmosfeer; en met dezelfde substantie moeten ze geestelijk gevoed worden. Daarop vertrokken de asaphs.

22. Op de derde dag hierna, als boven vermeld, kwam de Stem van Jehovih tot God, en zei:

23. Mijn Zoon, kijk eens wat de asaphs namens u, onnadenkend, hebben gedaan! Zij kwamen bij de visplaats aan en deden zoals u verzocht had, ze verzamelden voedsel voor de es'yans, en naast hen stonden de es'yans en zeiden: Waarom brengen jullie voedsel voor ons bijeen? Kijk, we zijn nu sterk van geest; laat ons zelf verzamelen. En de asaphs zeiden: Dat zal wel goed zijn; doe zoals jullie willen.

24. Daarop gingen de es'yans naar de vissers en visvrouwen die rauw vlees aan het eten waren, en de es'yans pakten het atmosferische deel en aten daar voldoende van. En de asaphs zeiden tegen hen: Jullie hebben je genoeg te goed gedaan; kom met ons mee.

25. Maar zie, de es'yans klampten zich aan de vissers en visvrouwen vast, en ze wilden niet weggaan. De asaphs, niet wetend wat te doen, riepen Mijn naam aan. Zendt gij, O God, met grote spoed diegenen naar hen toe die bekwaam zijn in het verlossen, opdat Mijn es'yans gespaard mogen worden voor het eeuwige leven.

26. En God ontbood degenen die bekwaam waren in het bevrijden van inplanters en stuurde ze, met boodschappers, haastig naar de visplaatsen.

27. Jehovih zei: Uit de bomen, de bloemen, de granen en zaden en wortelen die in de bodem groeien heb Ik een onophoudelijke oogst geschapen die opstijgt in de atmosfeer, hetgeen voedsel zal zijn voor de geesten van de mensen, de nieuwgeborenen in de hemel. Maar wie zich op aarde ooit aan vlees te goed doet, die zal geen geestelijk voedsel in de hemel vinden, maar hij zal terugkeren naar de slagerijen en eethuizen waar vlees wordt gegeten, en hij zal zich verlustigen aan het atmosferische deel daarvan, voordat het rot is. Wees waakzaam voor hen, opdat ze zich niet in de stervelingen inplanten en zich te goed doen aan hun vreetpartijen, en zo te gronde gaan.

28. Na vele dagen kwamen de asaphs bij God en zeiden: De artsen scheidde degenen die gebonden waren en wij brachten ze weg. Moet dit ons werk zijn, dag en nacht, om deze es'yans rond te leiden en kleding en voedsel voor ze te zoeken? Dit hebben wij gemerkt: hoe meer wij voor hen doen, des te minder zij voor zichzelf doen.

29. Jehovih sprak via God en zei: Ik verschafte een verzorger voor de nieuwgeborene, maar als hij is opgegroeid gebied Ik hem om voor zichzelf te zorgen, opdat hij een heerlijkheid in Mijn koninkrijken kan zijn. Alleen door liefdadigheid kunt u de mens niet verheffen; maar wees toegewijd en leer hem voortdurend te trachten zichzelf te verheffen, want hierin ligt de glorie van de menselijke natuur.

30. De asaphs zeiden: Indien wij de es'yans aan zichzelf overlaten zullen ze terugkeren naar de visplaatsen en zich vastklampen aan de stervelingen en niets anders doen dan eten.

31. God zei: Gaan jullie dichtbij de visplaatsen, maar in atmosfeera, en richt daar een kolonie in, en het zal jullie kolonie in de hemel zijn. Breng daar deze es'yans heen en laat ze niet de weg naar de visplaatsen zien. In de kolonies moeten jullie ze aan het werk zetten, met weven en kleren maken en andere zaken vervaardigen; maar gaan jullie naar de visplaatsen voor het voedsel en breng iedere dag voldoende, en geef alleen aan degenen die werken, of aan de gebrekkigen en hulpelozen. Hierdoor zullen jullie ze inspireren om te werken, hetgeen de grondslag is voor de groei van de geest; en na verloop van tijd zullen zij niet slechts voor zichzelf zorgen, maar met u samengaan om anderen te helpen, hetgeen het begin is van de tweede verrijzenis.

32. Kijk, deze les hebben jullie geleerd: dat jullie in overeenstemming met de eetgewoonte en het gedrag van stervelingen op de aarde ook voor hun geesten moeten zorgen, als ze voor het eerst de hemel binnengaan.

33. Kiezen jullie daarom uit je eigen mensen een voldoende aantal om alle dingen te vervaardigen die nodig zijn in een voortreffelijke kolonie, of het nu voedsel of kleding is, of verzorgingstehuizen of ziekenhuizen, of een plaats voor de eredienst, of gelegenheid om te dansen, en ontvang zo veel es'yans als er van de aarde verlost kunnen worden, voed ze op in ijver, deugd, wijsheid, vrolijkheid, liefde, weldadigheid en aanbidding, en dit zal een nieuwe hemel zijn voor jullie allemaal.

34. Jullie zijn mijn uitverkorenen, en een kolonie tot voorbeeld voor al de koninkrijken die ik in mijn hemel zal bouwen. De tijd nadert dat de hele atmosfeer rondom de aarde gevuld zal worden met talloze miljoenen engelen die uit de aarde zijn geboren.

35. Wees vlug met uw arbeid; de mensen komen heel snel van de aarde in de hemel, en elke kolonie die jullie nu stichten zal in de tijd die komt een groot koninkrijk worden en ervaren werklieden nodig hebben. Al wie het meest voortvarend werkt voor Jehovih, die zal ik bevorderen naar ruimere gebieden.

36. Jullie zijn als één van de hoekstenen van Seffas, en zijn huis zal atmosfeera en de hele aarde

omvatten. Woorden schieten al wortel in de monden van de stervelingen; en gedurende tienduizenden jaren zal er oorlog heersen; macht tegen macht, duisternis tegen duisternis. Honderden miljoenen zullen in de oorlogen op aarde worden gedood, en hun zielen zullen in chaos worden geworpen. Zoals jullie deze geesten aanschouwen, die zich voor het voedsel aan de stervelingen vastklampen, zo zullen geesten in chaos, miljoenen van hen, zichzelf vastklampen aan de slagvelden, nog steeds vechtend; of zich vastklampen aan stervelingen en ze obsederen tot krankzinnigheid en dood.

HOOFDSTUK IV

1. Zo stichtte God koloniën in de hemel, voor de ontvangst van de geesten der stervelingen; en de koloniën omvatten de geneeskunst, het onderwijs, nijverheid, het weven van kleding, werkplaatsen, het bouwen van schepen, en alle zaken die voor de geest nodig zijn, evenals stoffelijke dingen nodig zijn voor de stervelingen.
2. En er drukte een grote taak op de scharen van God, die deze dingen had gegrondvest, en dag en nacht zwoegde en de es'yans ontving en hen voorzag van voedsel en kleding. En velen van Gods scharen weeklaagden, omdat zij naar de stoffelijke aarde waren gekomen en zij dichtten liederen en klaagzangen en die zongen zij terwijl ze aan het werk waren.
3. God maakte zich ongerust omdat ze zo klaagden in aanwezigheid van de es'yans en hij riep de eigen beamtten bijeen, opdat hij hen zou kunnen berispen; maar zie, het licht van Jehovih sprak van de troon en zei:
4. Berisp hen niet, O Mijn Zoon. Gebood Ik hen niet door te zeggen: Zie, Ik heb een nieuwe wereld geschapen; komen jullie en geniet van de aarde. En nadat ze waren gekomen, zei Ik hen toen niet: Geniet van al de vruchten van de aarde, behalve van de vrucht van de boom des levens, anders zullen jullie sterven. Maar corpor sprak tegen hen en zij geloofden in corpor. Waarom zouden zij dan niet klagen? Herinneren zij zich niet hun vroegere huizen in etherea, ernaar strevend ze weer terug te krijgen?
5. Maar tracht u, O Mijn Zoon, hun klaagzangen te maken tot een heerlijkheid in de zielen van de es'yans, opdat ook zij zo zullen streven naar een hogere hemel.
6. De stem ging weg en God, die de wijsheid van Jehovih begreep, gebood aan bepaalde beamtten om vele van de klaagzangen te verzamelen en ze op te bergen in de bibliotheek van Hored, in de hemel, en zo gebeurde het.
7. Zo is dan de trant van hun klaagliederen, namelijk:
8. Waar is mijn woning, O Jehovih! Toen ik gelukkig was en mijn voeten dwaalden.
9. Ik vertoefde bij Uw scharen, ver weg! Uw stralende heerlijkheid.
10. O, de zangen in Uw verheven koninkrijken! Wanneer zal ik genieten van de muziek van mijn eigen huis?
11. O die sprankelende, stromende wateren! O, die recreaties en prachtige feesten!
12. Waar is het nu, O Jehovih? Het was mijn huis in de hoge hemel!

13. Ik viel, ik viel in de duisternis! Dolende ziel in mij, die mij wegvoerde.
14. Jehovih's tuinen waren aan alle kanten. O dwaze voeten, die mij voort leidden!
15. Ik werd in de duisternis gelokt; zoete geuren stegen op temidden van de duisternis.
16. Ingewikkeld is Uw heerlijkheid, O Jehovih! Ik raakte de weg kwijt. Ik was verdwaald!
17. De muziek van Uw sferen werd buitengesloten. Ik werd door duisternis omhuld!
18. Waar is mijn thuis, O Jehovih? Waarom heb ik het verlaten.
19. Kristallen, en hoge bogen aan alle kanten. Volkomen, uitmuntend en stralend!
20. En de zangen van mijn geliefden! Zo was mijn thuis en de plaats van genieting!
21. Ik verkwanselde dat alles en dwaalde af. Begroef mij in het ondoorgrondelijke, in het duister!
22. O, had ik maar mijn huis in de hoge hemel! Vrolijkheid, zang, rust en liefde, helder schijnend.
23. U, O Jehovih, schonk mij zoons en dochters. Uit deze duisternis werden mijn kostbaren geboren!
24. O, ik zal hen stralend maken. Verwanten aan mij verwant, ik zal hen verheffen!
25. Uw Godinnen in de hemelen daarboven zullen komen. In schepen van vuur neerdalen!
26. Mijn kostbaren zullen aan boord gaan en met mij opstijgen. Wij zullen zoeken naar mijn thuis; de haven der rust!
27. Ik zie U, O Jehovih, ver weg. Hoger dan de hoogste hemelen!
28. O kom spoedig, mijn thuis, en mijn rust! O, laat hen rijpen; mijn kostbare juwelen!
29. O voer ons naar de etherische werelden.
30. Maar niemand kon hun talloze klaagzangen herhalen, want het waren er honderdduizenden. En als de etheriërs ze zongen, luisterden de es'yans, de nieuwgeborenen, de atmosferiërs; ze hoorden verlangend toe, en ze keken naar boven.

HOOFDSTUK V

1. In het eerste jaar van Hored werden er in Gods koninkrijk in de hemel anderhalf miljoen es'yans ontvangen; mannen, vrouwen en kinderen, geboren op de aarde. En in de verschillende gebieden van de aarde bleven er nog drie en een kwart miljoen es'yans over bij de Heren, voor het grootste deel fetals.
2. In de eerste honderd jaar werden er honderd zeventig miljoen es'yans, afkomstig van de aarde, geboren. Zodanig was het aantal van drie geslachten l'hins; hetgeen wil zeggen, dat in die dagen het

aantal inwoners van de aarde vierenvijftig miljoen bedroeg (daarbij hoorden niet de Asu's, die niet voor een eeuwig leven waren geschapen). En reeds was elk van de hemelse plaatsen van de Heren tot een groot koninkrijk geworden.

3. In deze dagen was een tijd van vijf jaar van minderjarigheid aan de es'yans toegestaan als hun tijd in de hemel, waarin verzorgers en helpers nodig waren, maar sommige van hen vereisten veel meer jaren.

4. Na vijf jaar werden de es'yans uit de verzorgingsplaatsen gehaald, en door symbolen en voorwerpen werd hen de beginselen van onderwijs geleerd; en ze werden afgericht in optochten, en muziek en dans en gymnastiek; maar elke dag was het nodig dat zij een korte tijd werkten; sommigen weefden, sommigen sponnen en sommigen vervoerden goederen.

5. De stem van Jehovih gaf God aanwijzingen: De structuur van Mijn Koninkrijk in de hemel eist van u, dat u al het werk tot een aanvaardbare oefening zult maken voor de groei van de geesten in uw gebieden.

6. En God gebod de beambten van het rijk Hored om de werkuren te verlengen, overeenkomstig de leeftijd en kracht van de geesten die van de aarde waren ontvangen; en zo gebeurde het.

7. Weer sprak Jehovih tot God en zei: Geef, in alle arbeid die u degenen toebedeelde die op de aarde zijn ontstaan, vrijelijk wat ze ook maar wensen; maar u moet ze niet toestaan om alleen, en onbewaakt, naar hun aardse verwanten terug te keren, aangezien zij zich vanwege hun liefde zouden inplanten in en gebonden worden aan de stervelingen. Maar zodra zij vijftig jaar in de hemel hebben gewoond, zult u hen niet alleen toestaan naar de stervelingen terug te keren, maar u moet hen opdragen dat te doen, want na die periode zullen zij geen verlangen meer kennen om zich in te planten.

8. Nogmaals zei Jehovih: Zo gauw u het werk van de aardgeboren geesten kunt aanwenden als hulp voor de verrijzenis van anderen, moet u dat doen namens Mij.

9. En evenzo deden God en de Heren onder hem; en in de tijd van honderd jaar werden er twintig miljoen zielen, die op de aarde waren voortgekomen, verheven tot het tweede niveau. En veel van hen hadden volledig begrip van de werkplaatsen, verzorgingshuizen en scholen en ziekenhuizen in de hemel, en ze kwamen in veel dingen volkomen overeen met de eisen van hun leermeesters.

10. De stem van Jehovih kwam tot God en zei: Het is goed, Mijn Zoon, om rust te nemen, Zie, u hebt honderd jaar lang gezwoegd, zonder ophouden. Daarom moet u andere beambten aanstellen, en het koninkrijk Hored uitbreiden om het hele land Waga (het continent Pan) te omvatten. En u zult namens Mij uw meest bekwame beambte benoemen om voor korte tijd op de troon te zitten, want u moet op reis gaan en de vijf Heren van de aarde en hun koninkrijken bezoeken.

11. En u moet duizend herauten meenemen, en duizend boodschappers en vijfduizend muzikanten. En u moet een schip hebben dat groot genoeg is om uw scharen te vervoeren, en het zal zijn als uw huis, waarheen u ook gaat. Zie er op toe, en maak alle dingen gereed, en vertrek voor een reis van één jaar.

12. En God liet de opzichters komen en zij brachten kaarten mee van de aarde en de hemel, waarop de beste plaatsen werden getoond om het koninkrijk Hored uit te breiden.

13. En God benoemde vijftig gouverneurs, die voor de vijftig plaatsen waren vereist, en hij gaf elk van hen vijfduizend mannen en vrouwen om hen te begeleiden. En toen zij waren gekozen, richtte

God zich vanaf de troon tot hen en zei:

14. Overeenkomstig het gebod van de Vader zijn jullie gekozen; en op Zijn bevel zal ik weldra naar jullie plaatsen komen, en jullie alles schenken wat nodig is om namens Jehovih koloniën in te richten. Aangezien jullie getuige waren van de stichting van Hored door de aartsengel Etisyai, zullen jullie kunnen begrijpen dat ik naar jullie allemaal toe wil komen. Ga dan heen, neem jullie scharen met je mee en leg de grondslagen voor jullie steden. Zoals jullie van mij hebben geleerd, moet je ook verder gaan en doen als ik deed; en zoals jullie handelen met een kleine kolonie en een kleine stad, zo zal ik datgene in jullie hoede geven dat groter is, zodra jullie ervoor gereed zijn.

15. Toen God was geëindigd, gingen de maarschalken voor en de scharen volgden hun gouverneurs achter elkaar voor de troon langs, groetend in het teken van Jehovih's naam, hetgeen werd beantwoord door de opgeheven handen van God. Intussen zongen de es'naurs de glorie van Jehovih. Kort daarop gingen de scharen op weg en verdwenen achter de zuilen van vuur.

16. Nadat alles tot rust was gekomen zei God: Laat de scheepsbouwers nu beginnen en een schip vervaardigen voor mij en mijn scharen, want de tijd nadert. En laat de graadbepalers uit mijn werkers diegenen kiezen die honderd jaar hard gewerkt hebben, dag en nacht, zonder ophouden; zij zullen mijn metgezellen en scharen zijn op mijn reis; overeenkomstig hun graad zullen zij worden gekozen.

17. En zo werden ze gekozen en bekendgemaakt.

18. En God zei: Terwijl ik afwezig zal zijn, zal hij, die het hoogst in de graad staat, op mijn troon zitten en God zijn in mijn plaats. Overeenkomstig de grootste bekwaamheid van hem die het meeste heeft gedaan voor de verrijzenis van de es'yans, zo zal uw God en mijn God zijn.

19. En God gebod de graadbepalers om voor de troon de verslagen aan te bieden, opdat de Raad van Hored over de kwestie kon beslissen. En zo gebeurde het.

20. En Ha'jah, een etheriër, werd gekozen. En God gebod hen om Ha'jah bericht te sturen, met een gevolg om hem te begeleiden naar de hoofdstad.

21. Precies op tijd bracht het geleide Ha'jah in het paleis van Gods koninkrijk, en God zat op de troon. Met muziek kwamen ze binnen en stelden zich voor de troon op, in de vorm van een halvemaan, en Ha'jah stond tussen de horens.

22. God zei: Op bevel van Jehovih heb ik u hierheen ontboden, O Ha'jah. Sinds lang heb ik u gekend, ja, zelfs op andere werelden. Van alle waarden die in de mens het hoogste staan, hetgeen is om nooit het ego te noemen, overtreft u alle mensen in mijn koninkrijk. Uw streven voor de algehele verheffing van Hored overtreft dat van alle anderen. Om deze reden verdient u de voorkeur, en bent u door Jehovih gekozen om mijn helper te zijn terwijl ik hier ben, en in mijn afwezigheid, om mijn God te zijn namens de Vader.

23. Ha'jah zei: Als dit de wil van Jehovih is, gaat u dan verder.

24. God sloeg met de voorzittershamer en de heilige raad ging staan. God zei: Namens Jehovih groet ik u, Ha'jah, als God van Tek, (zie tablet van Ah-iod'zan, aan het eind van het Boek van de Oorlogen tegen Jehovih) om het gezag in Hored te voeren. Kom naar voren en aanvaard mijn troon omwille van de Vader. Daarop begeleidden de maarschalken Ha'jah tot aan de voet van de troon en God daalde af en nam zijn hand en leidde hem naar boven. En terwijl ze voortgingen kwam er een licht als een gouden vuur omlaag uit het firmament daarboven, afkomstig van de hoogverheven

koninkrijken; en God en Ha'jah werden helemaal overdekt en verlicht.

25. God zei: Door Uw Wijsheid, Liefde en Macht, O Jehovih, ontvang ik hem, Uw Zoon, op Uw troon. Weest U met hem in Wijsheid en Kracht voor Uw heerlijkheid tot in eeuwigheid! Amen!

26. God hief een roede op, wuifde ermee, en er kwam regen uit de hemel omlaag. Ha'jah zei: In Uw naam, O Jehovih! Waarop God, zijn hand naar Jehovih uitstrekkend, zei: Schenk mij een kroon voor Uw Zoon, God van Tek, O Jehovih!

27. En daar daalde, als een kleine ster, ver uitgestrekt, een licht van goud en zilver, en het plaatste zich op Gods hand en hij vormde het tot een kroon en verheerlijkte hem met het teken: God van Tek, plaatste hem op Ha'jah's hoofd en zei: Namens Jehovih kroon ik u, om op de troon in Hored te zitten gedurende mijn afwezigheid.

28. Ha'jah zei: Uw zoon, O Jehovih, zal Uw geboden opvolgen in wijsheid en liefde. Moge de Vader, Schepper van Werelden, hem, Uw zoon rust en troost schenken voor de heerlijkheden die hij namens U heeft volbracht! Amen!

29. De raad zei: Amen! De es'enaurs zongen een loflied voor Jehovih. En God leidde Ha'jah voort en liet hem op de troon plaatsnemen, en hij zei: U bent God namens mij en ook namens Jehovih, En aangezien ik nu naar de aarde afdaal om daar voor een tijd te verblijven, zult u worden gekend als God van zowel de hemel als de aarde.

30. Aldus vertrok God uit Hored en ging aan boord van een schip, en hij nam als geleide zeventuizend mannen en vrouwen mee, en bovendien duizend es'enaurs en de bemanning ten getale van drieduizend om dienst te doen op het schip.

HOOFDSTUK VI

1. En God ging naar de provincies van de hemelse gouverneurs die op aarde verbleven, en die hij had benoemd en uitgezonden, en zoals hij zelf door Jehovih was aangesteld in Hored, installeerde hij nu de gouverneurs op hun zetels.

2. En de gouverneurs waren op ver uiteengelegen afstanden in Waga (Pan) gevestigd, maar God zond boodschappers naar ze toe om ze te verwittigen over de tijd dat hij zou verschijnen.

3. En de Heer, die in kennis was gesteld van Gods reis, vestigde een protectoraat in het koninkrijk van de Heer in de stad Ul'oo, op aarde en hij begaf zich daarheen en voegde zich bij het schip van God en reisde met hem door Waga, om aanwezig te zijn bij de inwijding van de gouverneurs in deze hemelen.

4. God zei tegen elk van de gouverneurs: Bedenk, dat hetgeen aan mijn gouverneurs wordt gegeven, betrekking heeft op zaken in de hemel; want de zaken van de Heer hebben betrekking op aardse dingen en op de engelen die met de corporiërs (aardbewoners) werken. Maar jullie moeten op de es'yans letten, hen in de hemel ontvangen en voorzien van verblijfplaatsen en hen voedsel en kleding geven in hun hulpeloosheid, en de beginselen van onderwijs.

5. God zei: Bedenken jullie ook dat de tijd komt, dat elk van deze regentschappen een onafhankelijk koninkrijk zal worden; en in plaats van gouverneurs zullen jullie worden verheven tot Subgoden.

6. Nadat God de gouverneurs had gevestigd, overreedde de Heer God om zijn plaats in Ul'oo te bezoeken, en vandaar rondom over de aarde te gaan, en de stervelingen met wie de Heer te maken had gade te slaan. En God stemde toe, en de Heer stuurde boodschappers voor zich uit, opdat het huis van de Heer dat de stervelingen hadden gebouwd, aangevuld en gereinigd zou worden.
7. En het protectoraat verwittigde de ashars, en de ashars inspireerden de stervelingen om het huis van de Heer schoon te maken en te reinigen. En de stervelingen gingen aan het werk en maakten de plaats schoon, en ze brandden wierook van zoete mirre en hepatan, en ze wisten niet eens dat ze het gebod van de Heer opvolgden.
8. Toen het ruimteschip van Gods heerscharen bij de stad Ul'oo aankwam, zagen de stervelingen het hoog in de lucht en ze werden bang en repten zich naar de profeet van de Heer om hem te raadplegen. En de profeet zei: Zie, God verschijnt in een zee van vuur in het hemelse firmament.
9. En God liet het ruimteschip onzichtbaar worden, opdat de angst op aarde zou afnemen. en hij daalde met zijn scharen omlaag in het huis van de Heer, en zij raakten de dingen aan die de stervelingen hadden gebouwd, opdat zij op stoffelijke wijze konden waarnemen.
10. En de Heer gaf een feestmaal, en Gods engelen bleven vier dagen en wisselden vriendschap uit met de ashars die de stervelingen dienden. En de ashars namen Gods engelen mee, temidden van de stervelingen, terwijl de stervelingen zowel in slaap als wakker waren, en zij toonden hen alle dingen.
11. En door de aanwezigheid van Gods scharen werden de stervelingen met nieuwe kracht bezielde om de Heer te aanbidden, ze stonden vroeg op en gingen naar het bedehuis, gedurende de hele dag, en geen van hen wist de oorzaak hiervan.
12. Op de avond van de vierde dag gebod God zijn scharen zich voor te bereiden om de reis te hervatten, en het schip werd weer verlicht en ingericht voor zijn tocht.
13. God zei: O Jehovih, Die alles schept, zie omlaag en zegen Uw Heer! Hij is van zijn hoge woning in etherea afgedaald naar deze arme stervelingen teneinde ze op te richten. Hij heeft reeds honderd jaar lang hard met ze gewerkt. Drie generaties zijn uit de aarde opgekomen, en zij beginnen U in Uw koninkrijken boven de aarde te verheerlijken. Wie anders dan U, O Jehovih, kan Uw Heer eer bewijzen of zijn zware beproevingen kennen! Zie, de mens groeit op uit de aarde en zegt: Er is geen Heer en geen God. Maar zijn voeten en handen worden geleid, ieder uur van de dag. Ja, als hij de onzichtbare werelden binnengaat, worden zij zichtbaar; maar hij is hulpeloos in een vreemde plaats. En Uw Heer zorgt voor hem en onderricht hem over Uw koninkrijken. Uw Heer gaat van plaats naar plaats op de aarde. Hij vindt een afgelegen plek en zegt: Hier wil ik een stad bouwen. Hij zendt zijn engelen uit en zij inspireren de mens op aarde om te komen en een stad te bouwen. Maar als de stad gebouwd is, zegt de mens: Zie, er is geen God en geen Heer.
14. De Heer brengt de aardbewoners bijeen en beschermt ze dag en nacht; maar de mens richt zich op strijd en vernietiging. Daarop trekt de Heer zijn engelen uit de stad terug vanwege haar verdorvenheid; en kijk, de stad vervalt tot puin. Maar de mens weet de oorzaak niet. Toch zwoegt Uw Heer voort, dag en nacht, wakend, beschermend en ernaar strevend de mens op te richten uit de duisternis. O Jehovih, Vader, zegen Uw Heer en zijn scharen! Bespoedig de tijd dat de mens de grondslagen van Uw koninkrijken zal begrijpen!
15. De Heer zei: O Jehovih, Eeuwig Tegenwoordig! Hoor naar de woorden van Uw God. Hij, die de hele aarde en de hemel van de aarde doorgrondt, kent dag noch nacht. Hij gaat om met miljoenen; zijn oordeel is toereikend voor allen.

16. Verheerlijk hem, Uw Zoon van hemel en aarde. Hij vormt de huizen van Uw Heren en van Uw kleinen met grote wijsheid. Zijn liefde is de glorie van alle mensen; zijn sterkte wordt gevormd volgens Uw grondslagen. Schenk hem, Uw God, snelheid, rust en vreugde in Uw bezieling!

17. De stervelingen van de stad Ul'oo waren bijeengekomen om te aanbidden, en zij zongen en dansten voor de Heer, en de engelen deden ook mee met de zang. En God ging op het altaar zitten en verlichtte het, zodat de stervelingen hem konden zien. En de hoofdprofeet kwam bij de plaats van de Heer, en de Heer legde zijn hand op het voorhoofd van de profeet, opdat hij zou kunnen spreken namens God.

18. De profeet zei: Aanschouw mij, ik ben de God van hemel en aarde en mijn woorden komen uit de mond van hem, mijn profeet. Houd de vier dagen van de maan heilig, want het zijn de dagen van de Heer (zie de ceremoniën van Hi-dang, Saphah en Mas). Bega geen kwaad, maar streef naar het goede en naar wijsheid. En als u gestorven bent, dan zult u leven, want ik heb voor u plaatsen bereid in mijn hemel. Verheug u en wees vrolijk, want de Heer leeft en regeert.

19. Toen de profeet was geëindigd, steeg God op van het altaar, en ook zijn reizende scharen, en na de Heer gegroet te hebben namens Jehovih, verdwenen zij in de hemel daarboven.

HOOFDSTUK VII

1. Zoals de stervelingen met aardse schepen over de oceaan varen, zo voer het schip van God door de atmosferische oceaan. Zoals een man die vijf zoons heeft en er vier uitzendt naar verre landen en er één thuis houdt, zo deed God met de vijf Heren, hem geschonken door de Grote Jehovih.

2. En nu was God vertrokken uit het gevestigde Hored, met een schip in de hemel, om zijn vier ververwijderde zoons te bezoeken, de Heren van de vier grote gebieden van de aarde die te maken hadden met zowel stervelingen als de geesten van de doden, voor de heerlijkheid van Jehovih.

3. Allereerst leidde hij zijn schip naar Jud, Heer van Jud, vlak boven de aarde gaand, voortijlend, sappen aan de grote wouden onttrekkend als voedsel voor de fosforescerende vlam, gemakkelijk varend totdat de wilde kust in het westen van Waga werd bereikt. Hier liet hij zijn schip stoppen, hij, de eerste God van de eerste Heren der aarde, totdat zijn navigators hem de afstand meedeelden van de uitgestrekte zee die voor hen lag; vervolgens zamelden zij brandstof en substantie in van de weelderig begroeide landen en laadden hij en zijn reizende scharen het schip vol.

4. En God ging aan boord en gebod: Ga voort nu! Ga voort! Voorwaarts in de hemelse zee! En het schip van God stortte zich in de winden van het blauwe firmament, zich hoog verheffend boven de zwarte wolken die van de aardse oceaan opstegen. En de muziek van zijn duizenden es'enaurs ijelde voort op de maat en de melodie van de golven, overvloedig en heel uitdagend.

5. Jehovih keek omlaag, uit de hoogste van alle hemelen, Zijn eeuwige troon der tronen en Hij zei: Voorwaarts! Voorwaarts! Onderwerp de elementen, O God! O mens! De aarde behoort u toe, de lucht erboven behoort u toe. Strek uw armen uit en onderwerp de elementen die Ik heb geschapen.

6. Het ruimteschip van God spoedde zich voort, door de kracht van de volwassen wil en door zijn geheiligd licht zijn doel ontvouwend voor andere reizende Goden en mensen die in andere schepen voeren, op avontuurlijke paden in Jehovih's uitgestrekte en luisterrijke oceanen.

7. Vrolijk zong en danste de bemanning, en zij bezichtigde het wijde uitspannel dat voorafging aan de verspreide schepen die hier en daar rondvoeren, met vreemde kleuren en een wonderbaarlijke snelheid.
8. Aan de ene kant de opkomende maan; de ondergaande zon aan de andere kant; beneden waren de zwarte wolken en de grote aardse oceaan, en toch fonkelden hoog daarboven de sterren en de planeten van de Grote Slang op haar lange reis.
9. God kwam naar voren en overzag het tafereel, en de kracht van Jehovih kwam over hem. Daarop verzamelden zijn zeventuizend geliefden en reisgezellen zich om hem heen. God zei:
10. Al Uw plaatsen zijn nieuw, Grote Jehovih! Duizenden jaren lang staarde ik naar Uw weergalozeluister, zichtbaar en onzichtbaar; maar Uw heerlijkheid vermeedert dag aan dag. Toen meer dan honderd jaar geleden Uw stem tot mij kwam en zei: Ga, Mijn Zoon, Ik heb een nieuwe hof geplant; neem wat werklieden mee en bewerk de grond, voorzag ik de langdurige arbeid van de generaties die uit de aarde zouden voortkomen. Ik was bang en beefde, Ik zei:
11. Hoe gaat het worden, O Jehovih? Zal de nieuwe aarde worden bevolkt, en zullen de stervelingen hun weg gaan zoals eerder op andere werelden? Aanvankelijk in heilzame liefde, aanbidding en verschuldigde eerbied voor de Goden, en zich daarna gedurende eeuwen en eeuwen onderdompelen in bloedige oorlogen? O leid mij voort, Vader! Jehovih! Ik zal Uw tuin aanvaarden voor een tijd en hem rondom beschutten met Heren, en wijze koninkrijken. En de stervelingen aan alle kanten met Uw machtige geest omheinen, opdat de aarde zal bloesemen als een paradijs voor engelen en mensen.
12. En Uw zoons en dochters kwamen met mij mee en plantten Uw onsterfelijk koninkrijk.
13. Hoe gaat het nu? Hoe is mijn werk vergeleken met dat van andere Goden op andere werelden?
14. O aartsengelen, Goden en Godinnen! Kijk omlaag op de grote aarde! Jehovih heeft mijn armen met een grote last gevuld! Ik beef op de onsterfelijke weegschaal!
15. En God, als aan de grond genageld, keek naar boven in het snel voorbijgaande hemelruim, want zijn stem reikte tot aan de tronen van de etherische werelden, waarop de Osirische bestuurders regeerden met al hun macht. En uit het midden van de sterren schoot een enkele lichtstraal omlaag, met in grote letters de beminnelijke woorden: Jehovih's Zoon, alle heil! Heil, God van de aarde, Jehovih's Zoon! Glorie! Glorie voor de Grote Jehovih, voor al wat u hebt gedaan!
16. Daarop trok het stralende licht zich terug, naar boven, totdat het geleidelijk verdween temidden van de ververwijderde sterren. Opnieuw brachten de trompettisten en zangers een liefelijke melodie voort, levendig en vol gevoel. En zie, terwijl de muziek voortgleed over de wateren, kwam van de westelijke landen aan de grenzen van de oceaan andere muziek, vreemd en welkom.
17. Het schip was de zee overgestoken, en het waren de scharen van de Heer om de God van aarde en hemel tegemoet te komen. En nu, luid en uitvoerig groetend, naderden de twee schepen en ankerden aan elkaar. Kort daarop werden de boodschappers uitgewisseld en namens Jehovih groetten zij God en zijn heerscharen, die sinds oude tijden vrienden waren van de Heer en de zijnen.
18. God zei: Laat ons door Uw wil, O Jehovih, koers zetten naar het koninkrijk van de Heer en de plaats van de arbeid. En weldra spoedden de beide schepen zich voort, dichtbij de aarde, vereend door de muziek en de liederen uit oude tijden.

19. Tot diep in het hart van het land, waar vruchtbare streken en bergen en wateren nauw waren verbonden met het Asu-ras, voeren de schepen, totdat een enkele pilaar van vuur die op een berghelling stond, de plaats van de Heer aangaf, en hier stopten zij en legden de schepen vast, onzichtbaar voor de stervelingen.

HOOFDSTUK VIII

1. Deze hoofdlieden waren lange tijd vrienden geweest op andere werelden, en ze hadden elkaar plechtig beloofd om deel te nemen aan een gedurfd avontuur op de één of andere nieuwe aardse wereld, en zoons en dochters op te heffen voor Jehovih. Nu was dit vervuld voor de Heer en God, die op afgelegen plaatsen verbleven en erg naar de tijd van dit bezoek uitkeken.

2. En God en de Heer vertoonden zich en zeiden: In de naam van Jehovih! Eindelijk ontmoeten we elkaar! En ze omhelsden elkaar en verzekerden elkaar opnieuw dat het echt waar was, waarover zij duizenden jaren eerder hadden gesproken.

3. En daarna kwamen al de scharen van God en de scharen van de Heer, die elkaar kenden, naar voren en zij groetten en omhelsden elkaar ook. Daarop gingen ze verder naar het huis van de Heer, waarvoor de stervelingen waren geïnspireerd om het te bouwen van hout en klei. En toen ze binnen waren verenigden zij zich in gebed en dankzegging tot Jehovih, en ze zongen en dansten en verheugden zich naar hartelust.

4. Bij het opgaan van de zon, de volgende ochtend, gingen de sterfelijke priesters en priesteressen, voorafgegaan door een profeet, het huis van de Heer binnen om te bidden, zingen en dansen, zoals hen was geleerd door inspiratie van de Heer, maar vele mensen die buiten draalden, zeiden tegen elkaar:

5. Ik ben bang, ik ben bang! Want vannacht zag ik lichten in het huis van de Heer, en het leek net of ik hoorde zingen en dansen voor het altaar van God!

6. Niettemin haalden hun metgezellen hen over en gingen ze naar binnen en zongen en dansten ook.

7. Na een tijd van feestvreugde en van rust zei de Heer: Zie, O God, de dwaasheden van het verstand, en de ijdele berekeningen van zelfs Goden en Heren. Wij zien neer op de volwassen mens en zeggen: Helaas, hij is koppig op zijn eigen manier; we kunnen hem niet bekeren. Vervolgens willen we de onvolwassene en zeggen: Hem wil ik op mijn manier verheffen en hij zal niet van mijn oordeel afwijken. Maar we worden moe van zijn onrijpheid en zijn trage groei.

8. God zei: Hierop berust het hoogste getuigenis van de Persoon van de Grote Jehovih. Van al het levende schiep Hij de mens als een bijna onbeschreven blad, doelbewust anders dan al het andere en verstoken van verstand. Terwijl toch, overeenkomstig de orde van het andere dierenrijk, een pasgeboren baby al verstandig behoorde te zijn.

9. Jehovih zegt: Al het levende heb Ik voorzien van bepaalde paden om te volgen; maar alleen de mens schiep Ik nieuw uit alle dingen die dood en ontbonden zijn, en hij zal eeuwig groeien. Het redeloze dier schonk Ik een reeds geschapen zintuig (instinct); aan de mens wees Ik engelen toe. En zelfs hen voorzag Ik van anderen boven hen, en weer anderen boven hen voor altijd en eeuwig. Vandaar dat Ik het begin van de mens, pasgeboren baby, schiep als een onbeschreven blad wat betreft verstand en oordeel, opdat hij kan getuigen dat juist hij werd gevormd en nieuw geschapen door Mijn hand. Ook schiep Ik hem niet onvolmaakt, zodat hij opnieuw een schoot zou moeten

binnengaan om weer te worden geboren. Hetgeen Ik doe is welgedaan, zegt Jehovih.

10. De Heer zei: U bent wijs, O God. De tegengestelden bewijzen Jehovih. Het water stroomt van de heuvel naar beneden, maar de mens loopt de helling van de heuvel op; de boom groeit uit de grond omhoog terwijl hij leeft, maar valt om wanneer hij is gestorven. De mens staat op de aarde, maar de aarde rust op datgene wat lichter is dan de aarde. Jehovih zegt: Het leven van de boom is van Mij; het onzichtbare dat de stoffelijke aarde op haar plaats houdt, is van Mij.

11. En toch, O God, wie kan erin slagen Jehovih te kennen? De sterveling zegt: Als ik dood ben en naar de hemel ben opgestegen, zal ik de Grote Geest zien; maar hij faalt omdat hij nog steeds hulpeloos is, ja, even hulpeloos waar hij is als hij hulpeloos was op de aarde. Dan zegt hij: Als ik sterk en wijs ben zoals de Heren en Goden en kan reizen door het wijde firmament, zal ik Jehovih zien.

Maar als hij opstijgt en zijn vaartuig kan aanpassen aan de wervelwinden van de hemelse vortexen, en hij Heer of God wordt genoemd, zie, dan vindt hij de arcs en de ethea nog steeds voor zich. Meer en meer verbijstert hem de gedachte aan de Grote IK BEN, die steeds achter alles leeft.

12. Hij haast zich omlaag naar de stoffelijke aarde om stervelingen en geesten over Jehovih te onderrichten, en over Zijn eindeloze werelden en verheven hemelen. Maar zie de duisternis van de mensen, ze zeggen: Ik zie Hem niet; ik geloof niet in Hem. Hij is slechts als de wind die zinloos waait; zoals het water dat van de heuvel omlaag stroomt, zo is Hij; Hij is dood; Hij is niets.

13. En de Heer bedenkt mogelijkheden en middelen; ja, hij leert de mens tot Jehovih te bidden en te zingen, opdat de klanken zijn ziel omhoog kunnen leiden. De Heer zegt hem kleding te dragen en zijn naaktheid voor de Heer te bedekken; en de Heer zendt engelen om hem voor zijn goede daden te belonen. En de engelen van de Heer plaatsen lagen en listen op de wegen van de mens, om hem op te wekken. Ja, Jehovih schonk de mens de slaap, zodat zijn aardgebonden geest hemelse dingen zou kunnen zien en horen. Maar de mens overlaadt zijn maag en begeeft zich op het slechte pad met bedwelmende rook en drank, tot zijn ziel in duisternis is gehuld.

14. En de Heer roept in wanhoop uit: Wat ben ik zwak, O Jehovih, tegenover U! Ik nam het op mij om Heer over de mensen op aarde te zijn, om mijn les te Ieren in het besturen van werelden. Maar O Jehovih, ik weet dat ik faal in Uw ogen. Wat zal Uw God zeggen, als hij mijn weinige goeds aanschouwt? Hebben de aartsengelen medelijden met Uw strijdende Heer van de aarde?

15. God bemerkte de zorgen van zijn vriend en hij zei: O Jehovih, Die almachtig bent, U maakte ons gevoel van eigen zwakheid scherper dan dat van hen, die naar ons opzien! Uw Heer is mijn God in de heerlijkheden die hij tot stand heeft gebracht uit zo'n grove substantie, en ik zing voor zijn eer en liefde. Zie, ik keek naar de naakte man en vrouw van dit grote land, kruipend op handen en voeten, met geen andere gedachte dan om te eten, en ik heb hen verheven zien worden door Uw Heer en zijn ashars, om rechtop te gaan en woorden te bezigen om te spreken en kleren en huiden te dragen om hun naaktheid te bedekken. Werkelijk, O Vader, ik schreeuwde het uit van vreugde en riep luid tot U, O Jehovih, en ik zei: Wie kent het werk van de Heer! Zal de mens ooit vergeten lofliederen te zingen voor de Heer God?

16. Maar Jehovih zegt: Ik zal enige van de stammen der mensen in duisternis houden tot aan de laatste dagen; want de mens zal in zijn verwaandheid worden beschaamd, aangezien hij zal merken dat de stammen der duisternis hun eigen duisternis niet kunnen verwijderen. Ja, de mens zal zich in de vroege tijden van de aarde eerbiedig voor Mijn Heren neerbuigen.

17. Zo onderhielden God en zijn Heer zich met elkaar, terwijl zij verder gingen om het werk van de Heer te bekijken en de stervelingen op te zoeken, die de plaatsen van Asu verlaten hadden en in

dorpen en steden waren gaan wonen. Gedurende vele dagen en nachten reisden zij rondom over het continent Jud. En toen God al het werk van de Heer gezien had, zei hij:

18. Het is goed. Uw zware werk en uw afzondering van de Heren in de hogere hemelen is hard, maar u geeft vorm aan de liefde van miljoenen, die u zullen zegenen.

19. Terwijl God daar vertoefde, onthaalden zijn scharen zich op het gezelschap van de ashars en asaphs in het koninkrijk van de Heer en groot was de liefde en vreugde onder hen.

HOOFDSTUK IX

1. Toen Gods bezoek ten einde was en de scharen waren verwittigd, gaf de Heer een feestmaal dat twee dagen en nachten duurde, waarbij de engelen zongen en dansten en de trompet bespeelden voor God. Daarna gingen God en zijn scharen aan boord van het gereedgemaakte schip om de reis te vervolgen; en de Heer kwam naar het schip toe om afscheid te nemen, en zijn scharen kwamen mee.

2. God zei: Als de tijd van Dan nadert zullen wij elkaar weer ontmoeten. Moge Jehovih tot die tijd uw oogsten voorspoedig maken!

3. De Heer zei: Dat is nogmaals honderd jaar! O God, ik leef bijna in een wildernis. Ik heb nog geen tien miljoen zielen; stervelingen en geesten!

4. God zei: Uw koninkrijk zal machtig zijn als ik terugkeer. Moge het Jehovih verheerlijken!

5. Ze omarmden elkaar en scheidden! Elk van hen gaf het teken van Jehovih's naam. Het schip van God steeg omhoog, met uitgespreide banieren en opnieuw getooid door de engelen van de Heer. En nu, nog steeds koers zettend naar het westen, spoedde het zich voort boven de toppen van de bergen, als een uit de hemel geworpen meteor. Intussen bliezen de trompettisten de blijde en plechtige klanken van de mars van God.

6. Maar voordat het schip zijn reis voor de helft had afgelegd kwam er een licht uit het westen nader, stralend en vol met scharen van de Heer van Dis, tevens Heer van de aarde.

7. Toen de schepen elkaar waren genaderd en stilhielden, riep God met luide stem: Namens Jehovih, heil aan allen! Ik weet dat mijn Heer komt.

8. En daarop antwoordde de Heer: Heil u, O God, Zoon van Jehovih! En ze keerden het schip van de Heer en ankerden de twee schepen aan elkaar, terwijl ze zich voortspoedden.

9. Nadat ze allemaal welkomstgroeten en goede wensen hadden uitgewisseld zei de Heer: Laten we, voor we ons naar mijn centraal gelegen troon begeven, het continent bezichtigen waarover uw dienaar de Heer van het land en het water is.

10. En God antwoordde: Uw wil geschiede, O Heer. En zo reisden zij gedurende vele dagen, vaak naar plaatsen op de aarde afdalend waar de engelen van de Heer koloniën met stervelingen hadden opgezet, en de mensen de woorden van de spraak en het wonen in dorpen inprenten.

11. En God zei, dat al hetgeen hij zag goed was en welgedaan. Zo kwamen zij bij de troon van de Heer en hielden stil en verbleven er gedurende zestig dagen.

12. En God en zijn scharen en de Heer met zijn ashars en asaphs waren in een openbare reünie bijeen, en ze baden, zongen, dansten en spraken over de eindeloze werken van Jehovih. Maar geen enkel boek zou alles kunnen bevatten wat er gebeurde en werd gezegd, en de tochten die er gemaakt werden en de bezoeken aan de vlakten en bergen; waar duizenden jaren nadien mensen zouden wonen en steden bouwen, en oorlog voeren en ze vernietigen.

13. En de wiskundigen voorspelden de grote steden en naties die zouden opkomen; hoe deze en gene zich in de strijd zou begeven; hoe hun grote steden in puin zouden vallen en bedekt zouden worden door vallende nebulae en het ontbossen van de bergen waardoor ze overspoeld zouden worden, zodat zelfs hun herinnering verloren zou gaan. En toch, daarop volgend, voorspelden de wiskundigen de komst van KOSMON, wanneer de vervallen steden ontdekt zouden worden en hun geschiedenis ontcijferd door de su'is van de mens in de hand van de Grote Jehovih.

14. En toen al deze dingen waren beoordeeld, begaven de profeten en wiskundigen zich naar God overeenkomstig de geboden van de Heer, en zij spraken voor God, de Zoon van Jehovih, en vertelden van al deze wonderen.

15. Nadat zij geëindigd waren, zei God: Wat betekent ons dienen op de aarde, O Heer? Hoogstens een paar eeuwen, en dan zullen we van de aarde zijn opgestegen, onze scharen met ons meenemend om in hogere rijken te wonen. Maar er zullen andere Goden en Heren na ons zijn, om met de stervelingen en nieuwgeboren geesten om te gaan. Na een tijd zullen er machtige strijders en grote steden en naties zijn, en ze zullen op hun tijd Goden en Heren hebben, die vele vermoeiende jaren, ja eeuwen, in de duisternis bij de mens zullen verblijven. Daarna zullen zelfs de Goden en Heren weer vergeten zijn. En de mens zal zich tegen de Grote Jehovih keren, Zijn getrouwen ter dood brengen en de voorkeur geven aan afgodsbeelden van steen en metaal, en aan geesten die uit een vrouw zijn geboren.

16. De Heer zei: En toch straalt er in het verschiet een helder licht op het pad: de hand van de Grote Jehovih stuurt de reizende werelden in het licht van Kosmon, en nieuwe profeten staan op om de verloren geschiedenissen bijeen te brengen, en het glorieuze plan van de Grote Geest over dat alles. Ja, zelfs uw werk en mijn ruimteschepen zullen in die dagen door de stervelingen worden gezien.

17. Zo spraken zij, het verleden en de toekomst lezend en het heden overwegend; terwijl de engelen die minder waren ingelicht, bijeenkwamen om te horen hoe werelden worden bevolkt en staten en steden worden vernietigd, ver afgelegd en dichtbij, als niets zijnde in Jehovih's uitgestrekte universum.

18. Maar de tijd van Gods vertrek was aangebroken en hij en zijn reizende scharen gingen aan boord, en de Heer en zijn engelen kwamen dichtbij, om Gods zegen te ontvangen voordat hij vertrok. En nadat zij elkaar omarmd hadden en scheidde, zei God:

19. Hoewel ik nu wegga, blijft mijn liefde bij jullie allemaal. En nu, O Jehovih, zegen hen, mijn broeders in de arbeid, en sterk hen in hun grote beproevingen. Van U is de kracht en de heerlijkheid, O Vader! Amen!

20. Het schip steeg omhoog en de trompetten verkondigden: U zij de heerlijkheid, O Jehovih, tot in de eeuwen der eeuwen!

HOOFDSTUK X

1. Jehovih sprak tot God en zei: Wend uw schip naar het zuidelijke land, Mijn Zoon, en bezoek uw Heer, die God is over Vohu. En God ging zoals geboden was, naar het zuiden, dichtbij de aarde varend over woestijnen en gebergten.
2. Maar toen zij een klein eind op weg waren kwam de Heer, die in kennis was gesteld van Gods komst, hen tegemoet. En het schip van de Heer kwam ook en maakte vast aan Gods vaartuig, en alle engelen groetten en mengden zich onder elkaar, aangezien ze elkaar honderden jaren lang kenden, en sommigen meer dan duizend jaar.
3. De Heer zei: Laten we onze reis door de dalen en langs de rivieroeveren maken, want het is daar dat zowel de Asu's als de mensen wonen. En zo reisden ze en onderzochten de aarde terwijl ze erboven voeren. Het land was grotendeels onvruchtbaar en kon mens noch dier onderhouden.
4. Maar aan de rivieroeveren woonden de mensen en ze groeven holen in de grond om te ontkomen aan de hitte overdag en de kou in de nacht. En ze kwamen bij plaatsen waar de engelen van de Heer bij de stervelingen woonden en hen hadden geïnspireerd tot het bouwen van dorpen en het bedekken van hun naaktheid.
5. De Heer zei: Kijk, O God, alleen het onzichtbare heeft macht over de mens. Als de dieren of de stenen of het woud de mens konden zeggen zijn naaktheid te bedekken, zou hij het niet doen; noch zal hij aandacht schenken aan de stem van zijn broeder. Zonder ervaring kan men de mens geen raad geven voor eigen voordeel, want zo heeft Jehovih hem geschapen. Omdat de mens de aanwezigheid van een engel niet kan waarnemen, kunnen alleen de engelen de mens onderrichten en inspireren tot een nieuw leven. Want zij spreken tot hem in zijn slaap, en tonen hem wat voor zijn eigen bestwil is. En zodra hij 's morgens wakker wordt, veronderstelt hij dat hij het zelf was die sprak, en hij is eerzuchtig om zichzelf te gehoorzamen. Geduldig en heel verdraagzaam zijn de engelen van de Heer.
6. God zei: Zal de mens ooit beseffen dat hij werd opgevoed? Zal hij het geloven? Of zal hij ook naar de één of andere nieuwe wereld moeten gaan en de eerste vruchten daarvan laten groeien en honderden jaren zwoegen met naakte stervelingen? O Jehovih, hoe wijs hebt U vorm gegeven aan de werken van gelovigen en ongelovigen!
7. Zie, de mens komt voort uit de aarde, pochend op zijn ongeloof en zegt: Wat ik niet met mijn eigen ogen zie en met mijn eigen handen voel, zal ik niet geloven. Maar U, O Jehovih, hebt een taak voor zijn ogen en zijn handen gesteld zoals zijn hart het begeert.
8. En toch komt er nog een mens uit de aarde voort, die gelooft en vlug opstijgt naar de tronen van Uw verheven hemelen. Groot is het werk van Uw Heer, O Vader.
9. De Heer zei: Wie kent Uw wijsheid, O Jehovih! Wie kan U niet ontwaren in de grondslagen van Uw eeuwige werelden? U hebt voorzien in verzorgers voor de nieuwe aarde en uit haar, Uw voetenbank, wilt U velen voortbrengen die in de verre toekomst zullen werken zoals Uw Heer en zijn engelen hier werken. Hoe groot is Uw wijsheid, O Jehovih!
10. Zo spraken zij met elkaar en reisden verder, totdat ze de troon en de plaats van de Heer bereikten. En hier maakten zij hun schepen vast, en zij daalden af naar de stad Ong'oo, gelegen in het hogere midden van het continent Vohu (Afrika).

11. En nu zond de Heer boodschappers naar al de ashars in zijn gebieden en hij schreef tien rustdagen voor, en tijd voor feestvieren en muziek en dansen en aanbidden van Jehovih.

12. En zo geschiedde het dat de engelen van de Heer en die van God een reünie hielden; de eerste sinds meer dan honderd jaar.

13. En daarna begaf God zich rondom en over het hele continent Vohu en hij bezichtigde het werk dat de Heer verricht had, en hij verklaarde dat het goed was in Jehovih's ogen.

14. Toen God de volle tijd had gerust gingen hij en zijn scharen aan boord van Gods schip en, afscheid nemend van de Heer en zijn scharen teneinde de reis te vervolgen, groette hij de Heer met duizend trompettisten in de naam van Jehovih.

HOOFDSTUK XI

1. En nu volgde de lange reis over de oceaan. God zei: Groot is Uw wijsheid, O Jehovih, in het verdelen van de wateren! Uw barrières houden staten van andere staten gescheiden. U hebt een toevlucht achter de wateren geschapen, en de slechte mens kan er niet in doordringen. Maar nog groter zijn Uw geestelijke oceanen, O Vader. De geesten der duisternis kunnen er niet overheen, en de geesten van de nieuwgeboren mensen worden niet besmet. Gij Verziende, Gij Schenker van voorspoed in de handen van Uw Goden en Heren.

2. De meester van het schip had goed voor de reis gezorgd en weldra spoedde het vuurschip zich over het water, hoog boven de wolken die de oceaan overdekken. Op weg naar het westen, open en verlaten door de geestelijke zee, onzichtbaar voor stervelingen. Aan de verafgelegen kust, waar land en water bijeenkomen, bevond zich de Heer van het land Thouri (Amerika) aan boord van een schip, ten einde God welkom te heten in de grote westelijke landen.

3. En dit was het land dat door de engelen in latere tijden Noord-Guatama werd genoemd, hetgeen betekent: de samenkomst van naties en de dageraad van Kosmon.

4. God kwam uit het schip omlaag en ging aan land, en het licht van een etherische vlam daalde op hem neer, en Jehovih sprak uit het licht en zei: Luister naar Mij, O Mijn Zoon! Ik heb u hierheen gebracht. Dit land is het laatste van de cirkel, zoals Waga het eerste is. Zie, wanneer de aarde geheel omcirkeld is door degenen die Mij kiezen, zal Ik hier naartoe komen met een groot licht om de zielen van de mensen te doen ontwaken.

5. In dit land zal Ik een einde maken aan de heerschappij van Goden en Heren op de aarde, zoals die in Waga begonnen is; door u en uw Heren zal Ik nu de grondslag leggen voor Mijn koninkrijken. In dit land zal Ik een volk verheffen dat de vervulling zal zijn van datgene wat de I'hins van Waga belijden; want Mijn uitverkorenen zullen krachtig tegen alle heerschappij opkomen, behalve tegen Mij, Jehovih. Kijk over dit land uit, Mijn Zoon, en zorg ervoor tot de tijd van Kosmon.

6. Mijn profeten zullen u voorspellen wat er zal gebeuren; u zult neerzien op de bergen en de sterke rotsen, en de gedachten uit uw ziel zullen erin doordringen, en de indruk daarvan zal zijn als een geschreven boek voor de mensenrassen in die dagen. Zij zullen de oorzaak niet kennen, maar zij zullen met tienduizenden hier naartoe komen en omwille van Mij alle Goden en Heren en de oude tirannie opzij zetten. Uw ziel zal Mijn talisman zijn, diep ingegraveerd in het land, het water en de bergen.

7. Alleen in dit land zal geen enkele Heer of God door het zwaard worden gevestigd, want het is Mijn land dat Ik heb bestemd voor de verlossing van de naties der aarde.
8. De scharen van de beide schepen kwamen bijeen in vrolijke reünie, na zo'n honderd jaar gescheiden te zijn geweest; en het geschiedde dat God over het land en de wateren reisde van het grote westelijke continent.
9. En al de plaatsen die de Heer had onderzocht, in het oosten en westen, het noorden en zuiden, zelfs tot aan de verste grens, werden onthuld en opgeschreven in de hemelse boeken.
10. God zei: En u, mijn Heer, zult de plaats bestemmen voor de heerschappij van Jehovih en de stichting van Zijn koninkrijk op aarde. En een verslag van uw werken zal overgaan op de Heren en Goden die na u komen, zelfs tot aan de tijd van het komende licht van Kosmon.
11. En de mensen die tot die dagen hier zullen wonen, zullen nooit vereerders zijn van welke Heer of God dan ook, zoals andere mensen zullen doen.
12. Laat mijn zegel op dit land gedrukt zijn, in de naam van Jehovih, en aan Hem wijd ik het, voor eeuwig!
13. Na deze tijd rustte God van zijn werk, en de Heer ook. En de Heer bereidde een feest en een reünie voor alle engelen in zijn gebieden.
14. En zo kwamen ze bijeen en zongen en baden en dansten, en ze spraken over dingen die lang voorbij waren en over dingen van de komende tijd, en ze verzekerden elkaar van hun liefde en hoogachting op de manier van de stervelingen uit die tijd.
15. Toen het feestmaal geëindigd was namen God en zijn reizende scharen met gepaste ceremonie en orde afscheid, waarna God vertrok. En nadat Gods schip was opgestegen en onderweg was, kwam de stem van Jehovih tot God en zei:
16. Mijn zoon, stuur uw schip over alle andere landen en eilanden en wateren van de aarde. Ga naar beneden en laag over de aarde opdat uw engelen, die verslag bijhouden, de zaken van de mensen en al de plaatsen die Ik op aarde schiep, en de wateren van de aarde, kunnen gadeslaan.
17. Zo bezocht God alle plaatsen op het land en het water, zelfs waar de mens niet woonde, en waar hij wel woonde, en de engelen maakten een verslag daarover in de boeken van de hemel.
18. En de tijd van de reis, wat betreft Gods bezoeken aan de plaatsen van de aarde en haar hemelen, bedroeg een jaar en zeven dagen, en zijn rust was voltooid. Dus zond hij boodschappers naar Hored, zijn hemelse koninkrijk, om de tijd van zijn aankomst bekend te maken. En daarna zette hij koers naar die plaats.

HOOFDSTUK XII

1. Toen bekend was in Hored dat God op het punt stond terug te keren, bracht Ha'jah alles in gereedheid voor Gods ontvangst.
2. En teneinde God en zijn metgezellen een eindweegs op hun reis tegemoet te gaan, waren er de volgende vrijwilligers, te weten: tienduizend musici en vijfduizend banierdraggers, duizend

maarschalken en dienaren van de troon, en honderdduizend ontvangers.

3. En Ha'jah willigde hun verzoek in en zij vertrokken meteen en het was de meest majestueuze schare die zich tot dan toe in de lagere hemel op weg begaf.

4. En toen zij een eindje op weg waren, naderde daar God met zijn vuurschip in hemelse luister. En de maarschalken gingen hem tegemoet en grepen de han'iv (boeg) van het schip, waarop al de scharen dit ook deden, behalve de musici die zongen en speelden.

5. Toen zij naderbij waren gekomen en Hored binnengingen, stortte Ha'jah zich van zijn hoge plaats en verliet de troon, zich haastend om God tegemoet te gaan, zoals een kind op zijn vader zou toe rennen. En toen de menigte dit zag, liet zij ook alle decorum voor wat het was en gaf op uitbundige wijze uiting aan haar liefde voor God en zijn scharen. En alle mensen deden om het hardst mee met de feestvreugde.

6. Na een tijdje keerden God en Ha'jah zich om, liepen naar de troon en bestegen deze; en Ha'jah nam zijn plaats in en God ging rechts van hem zitten, en er heerste orde.

7. Ha'jah zei: In Uw naam, O Jehovih, heet ik Uw Eerste Zoon van de aarde weer welkom in het koninkrijk, dat U hem en Uw zoons en dochters toevertrouwde. Zo veel hij U verheerlijkt heeft door zijn werk en door zijn wijsheid en liefde, zo eren wij hem in Uw naam en voor Uw heerlijkheid!

8. God zei: Namens U, O Jehovih, keer ik terug bij hen, mijn geliefden! Omdat ik ben weergekeerd, verheerlijk ik U, O mijn Vader. Dat U hen hebt blij gemaakt, is de glorie van mijn leven.

9. En nu trok zich een groot licht rond de troon samen, zodat velen er niet naar konden kijken, en op dat ogenblik kwam de kracht van Jehovih op Ha'jah en de stem van Jehovih sprak via hem en zei tot God:

10. Dit is weer uw troon, O Mijn Zoon! U zult ten einde brengen hetgeen Ik u heb opgelegd. Uw volk moet de gebruiken van Mijn koninkrijken leren kennen, en weten dat zoals Ik alles schep, Ik over alles heers.

11. Hang uw reiskleding op, Mijn Zoon, zend uw reizende scharen heen en herneem uw plaats op de troon, want Ik gaf hem u. De stem eindigde; Ha'jah verhief zich en ging opzij staan, en het licht viel op God en hij hernam de troon en werd gegroet door de menigte, in Jehovih's naam.

12. God zei tegen Ha'jah: Omdat u mijn koninkrijk gedurende een heel jaar voorspoed hebt geschonken, zult u mijn gezelschap en helper zijn, met macht en wijsheid, om toezicht te houden op alle zaken die niet mijn Heren betreffen.

13. Zie, deze dag heb ik bestemd tot een nieuwe dag in de hemel en op de aarde, want op deze dag begint de zon haar baan vanaf de Hidan-(noord) lijn, en van deze tijd af zal dit de nieuwe dag van het jaar worden genoemd. Zo zal het zijn, van deze tijd af, de dag van de aflossing der wacht in Hored.

14. Luister naar mijn stem, O Ha'jah, en gij van de Raad van de hemelse troon! Hetgeen ik gebod zult u bekendmaken in hemel en op aarde aan allen die mij dienen.

15. Omdat het koninkrijk Hored zich heeft uitgebreid, wil ik deze plaats groter laten maken; en de Raad zal niet langer Raad worden genoemd, maar Moeb, want het zal een vergadering zijn die boven alle raden daaronder staat.

16. En Moeb zal zich niet langer bezighouden met de zaken van personen, zelfs niet indien het Heren zijn; maar ze zal gezag hebben over de steden en koninkrijken van de hemel, en in oordelen en besluiten.

17. Maar in alle minder belangrijke zaken zal hij, mijn zoon Ha'jah, met gezag bekleed zijn. En u, O Ha'jah, bouwt voor uzelf een huis in Hored, vlakbij deze troon, en het zal uw huis zijn en de plaats van uw handelingen.

HOOFDSTUK XIII

1. Dus maakte God de plaats Hored groter en hij bouwde er duizend vuurkolommen bij om de omtrek te verruimen en het overigens tot een plaats van luister te maken. En God riep de schrijvers van de hemelse bibliotheken bijeen, en hij droeg ze op om honderdduizend nieuwe leden te kiezen voor het Huis van Moeb (parlement), en zij die het hoogst op de lijsten stonden, moesten gekozen worden. Hierover zei God:

2. Zoek niet als leden degenen die het meest geleerd zijn, noch zij die het meeste bidden; maar kiezen jullie degenen die in rang het hoogst tot Jehovih en tot hun broeders staan, want zij zijn de eersten die Goden en Godinnen worden. Jehovih zegt: Een krachtige man kan meer goede werken verrichten dan een zwakke; en toch kan de laatste zuiverder zijn in Mijn oog. Ik open de weg voor de zwakke en de sterke; voor de geleerde en de ongeleerde.

3. God zei: Wat al deze dingen betreft, welke man of vrouw ook die de begeerten van het ego heeft afgelegd en de Vader dient door voor anderen te werken, die is op de weg naar wijsheid. En als de verslagen voldoende tijd voor groei tonen van zo'n man of vrouw en deze goede eigenschappen tevens geïntegreerd zijn, kiezen jullie dan die persoon, want uit diegenen zal Moeb bestaan.

4. De werkers verzamelden agni uit de hemelen rondom en bouwden daarmee Moeb binnenin, zodat het geschikt was voor de leden om zitting te kunnen houden volgens hun rang; en toen het voltooid was, brachten de schrijvers op diezelfde dag de nieuwe leden, en zij gingen de tempel binnen naar de voor hen bestemde plaatsen.

5. En toen allen waren gaan zitten, sprak God van de troon en zei: Voor U, O Jehovih, heb ik het Huis van Moeb in Hored gebouwd; en door Uw wijsheid heb ik de leden daarvoor gekozen. Aan U, O Vader, draag ik dit huis op, en het zal Uw huis zijn. Schenk ons van Uw licht, O Jehovih, opdat wij niet zullen dwalen.

6. Er daalde een licht neer uit de hemelen daarboven, en het viel op de leden van Moeb, als een teken van erkenning van de aartsengelen; en dadelijk daarop gingen de nieuwe leden staan, ieder uit eigen beweging, maar de oude leden bleven zitten.

7. God zei: Boven jullie hoofd maak ik het teken van Jehovih's naam, in een cirkel van vuur, met het kruis en het blad des levens, want hierdoor zijn jullie beëdigd voor het werk voor de Vader.

8. Luister dus naar mij, O mijn geliefden: Van nu af aan zijn jullie ontheven van afzonderlijke hulp aan personen, want nu zijn jullie een eenheid met velen geworden, en bij hen moet jullie werk en liefde en wijsheid zijn: handelend in eendracht.

9. Van nu af aan moeten jullie niet langer zeggen: wat kan ik voor deze of die man doen, of voor

deze of die vrouw, of voor dit of dat kind? Want dat is individueel werk; en op aarde behoort zulke geestelijke hulp bij de ashars; en in atmosfeera behoort zulke dienst bij de asaphs. Maar jullie moeten diensten verlenen aan geordende gemeenschappen die uit individuen zijn samengesteld. Want er zijn gemeenschappen voor werkplaatsen, en andere voor onderwijs, en andere voor het behandelen van de zieken; en zulke gemeenschappen bestaan zowel op de aarde als in de hemel.

10. Voor dit doel moeten jullie je in groepen verdelen, en iedere groep zal de leiding hebben in zijn speciale bezigheden; en elke groep zal in Moeb gelden als een lid van de rechterstoel van Jehovih. Overeenkomstig jullie talenten moeten jullie je verdelen en groepen vormen en een zodanige afdeling kiezen waarin ieder de grootste wijsheid en kracht bezit. Ga dan heen en voltooi jullie groepen overeenkomstig de niveaus die mijn betreffende beambten zullen toewijzen, en keer daarna weer naar Moeb terug en aanvaard de zetels die aan jullie allen zijn toebedeeld namens Jehovih.

HOOFDSTUK XIV

1. Op de tweede dag nadat het Huis van Moeb was voltooid en alle leden zich in hun eigen plaatsen bevonden, sprak Jehovih via God en zei:

2. Het is nu het begin van de tweede verrijzenis. Net als de aardse mens het aardse lichaam aflegt en in de geest geboren wordt en de eerste verrijzenis binnengaat, zijn jullie ook, als je het ego hebt afgelegd en een geordende gemeenschap bent geworden, het begin van de tweede verrijzenis.

3. Aangezien degenen die van de eerste (verrijzenis) zijn, op het eigen zelf zijn gericht, heb Ik hen dicht aan het aardoppervlak gebonden; zoals zij die op de aarde van stoffelijk voedsel bestaan, zo heb Ik ervoor gezorgd dat degenen die in de laagste hemel wonen van atmosferisch voedsel leven. Omdat Moeb boven deze omstandigheden is uitgestegen, zal Ik de grondvesten van het Huis van Moeb hoger van de aarde verheffen dan Hored, en Moeb zal het lagere huis van Mijn koninkrijk zijn.

4. De stem van Jehovih eindigde en God groette Ha'jah in de Naam van de Vader. En een groot licht omhulde het Huis van Moeb en de es'enaurs zongen een loflied. Daarna stond God op en ging in de troon van Jehovih staan en zei:

5. Luister, O al jullie mensen van de hemel boven en de hemel beneden, het Huis van Moeb is namens Jehovih in het begin van de tweede verrijzenis gesticht. Maken jullie de woorden, die ik heb gesproken, bekend aan het oosten en westen en noorden en zuiden, en aan de vlugge boodschappers van de arcs van het firmament hierboven.

6. Heerlijkheid, Jehovih zij de heerlijkheid! Onbegrensde en Almachtige Schepper, Tegenwoordig en vol liefde, wijsheid en macht, U zij de glorie tot in de eeuwen der eeuwen, amen!

7. Het Huis van Moeb droeg een bekendmaking voor. De vlugge boodschappers namen ieder hun eigen lichtbol en begonnen in alle richtingen op te stijgen om de boodschap uit te dragen naar de verheven sferen.

8. En God kroonde Ha'jah tot Ondergod van Hored, en het werd bekendgemaakt aan alle gebieden van de hemel en de aarde. En de geschiedenis van zijn naam staat tot op heden bekend onder de stervelingen als die van Jah.

HOOFDSTUK XV

1. Ha'jah zei: Door de verheffing van Moeb zullen mijn plaatsen worden verheerlijkt voor het oog van Jehovih. Laat de tellers van de hemelse gemeenschappen vertegenwoordigers naar mij toesturen van de gemeenschappen die voedsel en kleding voor de es'yans produceren; van de gemeenschappen van ziekenhuizen en verpleeghuizen; van de gemeenschappen voor onderwijs; van de gemeenschappen voor het opleiden van boodschappers en van alle andere gemeenschappen.
2. Toen de vertegenwoordigers, volgens de instructies van de maarschalken, waren gekomen en voor de troon stonden, zei Ha'jah:
3. De werkers zullen niet altijd werkers zijn; de dokters zullen niet altijd achter de zieken aanlopen. Al wie bekwaam is, zal ik verhogen. Hij die kan lopen, zal niet langer kruipen.
4. Velen zijn wijs en sterk, en sommigen zijn voorbij de grens van de zelfzucht omwille van het ego gekomen.
5. Een kind mag misschien niet zelfzuchtig zijn, maar dan heeft het gebrek aan wijsheid en kracht. Een volwassen man of vrouw kan wijsheid en kracht bezitten, maar gebrek aan zelfverloochening hebben.
6. Ik zal van deze tijd af iedere gemeenschap een dubbelganger geven, en de een zal Maga genoemd worden, en de ander zal Minga heten. Maga zal bestaan uit mijn begunstigde werkers die gereedgemaakt worden voor de tweede verrijzenis.
7. En Maga's werk zal in samenwerking zijn met Moeb, het huis van Jehovih. Maar Minga's werk zal zijn als hiervoor, met afzonderlijke zaken en het organiseren van nieuwe plaatsen voor de verlorene es'yans, die de vruchten zijn van de Heren en hun koninkrijken op de aarde.
8. Laat mijn maarschalken rechters uitkiezen om mijn besluiten ten uitvoer te brengen, in de naam van Jehovih.

HOOFDSTUK XVI

1. Sinds de stichting van Hored tot aan de aanstelling van Ha'jah waren er honderd dertig jaar voorbijgegaan, en in die tijd was het lagere koninkrijk van de hemel volledig geordend volgens het gebod van Jehovih.
2. En de koninkrijken van de Heren op aarde waren eveneens volledig gegrondvest. En in die tijd was de aarde in Hon'she gekomen, in de etherische ruimte waar de Osirische Shrevarhs verblijven (beschermengelen voor een nieuwe wereld), aan wie de vlugge boodschappers van God bericht hadden gegeven over de toestand van de aardoppervlakte, en het niveau van de stervelingen.
3. De Shrevarhs zeiden: De aarde heeft haar volheid niet bereikt. De gassen van haar lage gebieden moeten gereinigd worden om meer plaats aan de stervelingen te bieden.
4. Zo gebeurde het dat er volgens het gebod van de Shrevarhs en de wil van Jehovih vuur en zwavel en ijzer en fosfor op de aarde viel, en deze neerslag kwam op de vijf delen van de aarde terecht. Maar voordat dit gebeurde werd God in kennis gesteld, en hij deelde het de Heren mede en zij

berichten het de ashars, en dezen inspireerden die stervelingen die open stonden voor hemelse dingen, en de uitverkorenen verlieten de gedoemde plaatsen, zodat geen van hen omkwam.

5. Maar veel van de Asu's werden door het vuur verteerd.

6. Maar God stuurde extra werklieden en chirurgen en artsen uit de hemel omlaag naar die geesten die in vergetelheid en verval raakten, en hij gebod dat zij uit mededogen op de overlevende Asu's moesten worden geënt, en dit werd volbracht door de Heren van de aarde en hun dienaren, de ashars,

7. Na afloop van tweehonderd jaar maakte God een telling van de mensen in de lagere hemel, en er waren 296.000.000 zielen, behalve de geesten van de fetals (zij die zich aan stervelingen vastklampen en voor wie het twijfelachtig was of veel van hen voor een eeuwig leven waren bestemd). Van dit aantal waren er meer dan 30.000.000 die verheven waren tot de graad van bruiden en bruidegoms van Jehovih; de eerste opbrengst van de aarde.

8. En nu werd de zesde generatie uit het zaad van de gevallen engelen verlost, en dit was voor hen het einde van de aardse slavernij.

9. God ontbood het Huis van Moeb voor de openbaringen van Jehovih, op de eerste dag van het eerste jaar van de dan van Hon'she. En toen zij bijeen waren gekomen en toepasselijke liederen voor Jehovih hadden gezonden voor de tijden die voorbij waren gegaan, daalde het Al Licht op God neer en hij zei:

10. Zie, de tijd van de dan van Hon'she is op komst. Voordat er drie dagen om zijn, zullen de scharen van de etherische hemelen neerdalen om de verrijzenis van mijn scharen te volbrengen naar de oorden waar zij tweehonderd jaar geleden vandaan kwamen.

11. Ontbied mijn Heren van de aarde, en mijn mensen van de hemel; maak mijn woorden aan hen bekend.

12. Jullie, die de aarde bevolkten met eeuwig leven, luister: de oogst van het nieuwe jaar is rijp, hij zal bijeengebracht worden in de hemelen daarboven. Laat mijn volk blij zijn, want de heerlijkheid van de verlossing is nabij.

13. En daar wachtten in de Osirische velden, vol hoop en liefde, scharen engelen en aartsengelen om hen te ontvangen, de eerste vruchten van de nieuwe aarde.

14. Bekleed hen in stilte met de stralen van licht. Maak je gereed, want de etherische Goden en Godinnen in de oorden daarboven gaan op weg om ons te komen verlossen.

15. Maak mijn woorden, namens Jehovih, bekend in alle plaatsen. En voeg eraan toe: En al degenen die willen opstijgen, komen jullie naar Moeb, in de naam van de Zoon van Jehovih!

16. Er gingen boodschappers op weg, zowel in de hemel als op de aarde, en ze maakten bekend zoals geboden was.

17. En op de derde dag verzamelden zich in Moeb en Hored 90.000.000 engelen, om getuige te zijn van het neerdalen en opstijgen van Jehovih's uitverkorenen. En de aartsengelen van Hon'she zonden honderdduizend Goden en Godinnen om Moeb en Hored rondom te beschermen, en om de wolken en zonneshijn te verdrijven en weg te houden, ter meerdere glorie van het schouwspel.

HOOFDSTUK XVII

1. De Loo'is kwamen voor Gods aangezicht, en nadat zij zich tot een gemeenschap hadden georganiseerd om gewettigd te zijn in Moeb te spreken, benoemden zij Ga'wasa om namens de gemeenschap het woord te doen. Ga'wasa zei:

2. Hoor mij aan, O God, in de naam van Jehovih! U hebt mij, volgens de gewoonte in de hemel, gewijd om meester van de geslachten te zijn bij de stervelingen, en toch is er een geslacht onvoltooid en daarom ben ik naar u toegekomen. Vandaag ben ik door Jehovih ontboden via uw boodschappers, die zeiden: Al degenen onder u die de aanstaande verrijzenis willen binnengaan, kunnen komen, want de oogsttijd is op handen. Dit zegt God, de Zoon van Jehovih. Kijk eens, ik verzoek dat er nog een geslacht op aarde blijft wonen.

3. God zei: De hemelse plaatsen staan open voor allen. Indien u nu zou willen opstijgen, doe dat dan. Als u één generatie wilt wachten, moet u tweehonderd jaar blijven, want dat is de periode tot de volgende oogst.

4. Ga'wasa zei: Laat mijn broeders voor u langs gaan voor het oordeel, in Jehovih's naam.

5. God zei: Jehovih's wil geschiede.

6. Ga'wasa trok zich terug, ging heen en zei tegen zijn broeders wat er gezegd was; en daarop kwamen zij binnen bij God, om beoordeeld te worden.

7. God zei: U hebt gezegd: laat me bij u komen voor het oordeel! Luister dan naar mij, want dit is mijn uitspraak: Indien u opstijgt en uw werk is onvoltooid, zult u de ongelukkigste mensen zijn. Blijf daarom, want een grotere heerlijkheid ligt binnen uw bereik.

8. De Loo'is gingen naar links, waarmee zij hun beslissing te kennen gaven om nog tweehonderd jaar langer bij de stervelingen te blijven.

9. Na de Loo'is kwamen er anderen die door God beoordeeld wilden worden, en tegen allen van wie het werk onvoltooid was, zei God: Blijf! En zij bleven.

10. Afgezien van hen waren er zeventigduizend etheriërs die in aanmerking kwamen om op te stijgen, en die nogmaals vrijwillig tweehonderd jaar bij de stervelingen wilden blijven. Onder hen bevonden zich de vijf Heren en Ha'jah, alsmede vierhonderd boodschappers die bij Hored behoorden, en zevenhonderd fetal-vrouwen in het westelijk deel van Hored, bij Waga, de Heer van Waga.

HOOFDSTUK XVIII

1. Jehovih sprak in de Arc van O'wasti, in het Oriaanse veld van Hon'she, in de etherische hemel. Jehovih zei: De tijd van de aarde is op handen; de verlossing van haar eerstgeborenen zal onder uw verantwoordelijkheid vallen. Kom hierheen, O Mijn zoons en dochters, ontvang hen uit Mijn hand.

2. Onesyi, hoogverheven Godin van Hon'she, en de duizend raadslieden, brachten een schare van vijf miljoen geëmancipeerde zielen bijeen, en de waardige Onesyi sprak hen toe en zei:

3. Anders dan alle oogsten die tot nu toe van andere stoffelijke werelden aan ons werden overgedragen, zendt Jehovih ons nu de eerstgeborenen van de aarde. Laten wij blij zijn en Hem verheerlijken, O mijn geliefden. Zeg het voort tot aan de grenzen van Hon'she en maak bekend dat de scharen van de aarde verheven zijn. Voorzie hen van woningen en onderdak, jullie die thuis blijven. En jullie, die vrijwillig naar de aarde gaan om hen te ontvangen, kom vlug.

4. Onesyï zei: Er zijn zojuist snelle boodschappers bij mij gekomen van de Arc van Wan; Etisyai zal er zijn. Zij was het die Jehovih's kroon aan de eerste God van de stoffelijke aarde schonk. Haar heerscharen, één miljoen sterk, gaan langs de weg van Tiviyus, en laten we hopen dat we ze in O'wea ontmoeten. En u, Wistaw, zult op mijn troon zitten. Ik zal naar de aarde gaan om de dertig miljoen nieuwgeborenen te ontvangen, het heerlijke geschenk van Jehovih.

5. Onesyï zei: De jonge maagdelijke aarde heeft leven gebaard. O, de vreugde van de eerstgeborenen! Ik zal een schare zangers ten getale van één miljoen meenemen. Hun stemmen zullen kracht en schoonheid bezitten om de liefde en verering van alle dertig miljoen te winnen. De heerlijkheid van Jehovih's werken zal hen zo schitterend overstralen dat alle vroegere beproevingen vergeten zullen zijn. Haast u, O Goden en Godinnen! Laat de schermen van vuur zakken! Hier begint het schouwspel van Jehovih in het bestuur over een nieuwe wereld!

6. Nu kwamen mannen en vrouwen bijeen die sinds lang verheven waren in de geëmancipeerde hemelen, en hun wilskracht beheerste de a'ji en nebulae, en zij konden snel bestemming geven aan datgene wat Jehovih in het firmament gevormd had, En zij bouwden een ruimteschip waarvan de afmeting gelijk was aan de grootte van Hored, en aan boord waren engelen met de rang van Goden en Godinnen, van wie er velen waren geboren voordat de aarde werd geschapen en wier oorspronkelijke stofwerelden niet meer bestonden. En ze lieten schermen uit het schip neer, en de schermen waren als vurige vlammen, en ze reikten omlaag en waren gelijk aan de breedte van de aarde.

7. Deze Goden en Godinnen waren als een eenheid van wil, en krachtige en vlugge werkers, en het schip werd geladen en begon aan zijn tocht door het hemelgewelf. Snel voer het voorbij de a'ji-vlakten van Che'wang. Spoedig werden de scharen van de door velen geliefde Etisyai gezien, in een kleiner vaartuig, hoogglanzend en snel op weg naar O'wea.

8. Een kreet van vreugde stijgt op uit miljoenen kelen, daarna een lied van blijdschap; de hemelen verheugen zich in Jehovih's onbegrensde heerschappijen. En nu naderen de twee schepen O'wea, en ze minderen vaart en komen dicht bij elkaar, steeds dicht, tot ze elkaar raken en door bekwame werkers worden verenigd.

9. De beide Godinnen, Etisyai en Onesyï, springen naar voren, niet met statigheid en ceremonie, maar als kinderen waarin de liefde alles te boven gaat vliegen zij elkaar in de armen temidden van een uitbarsting van vreugde van de talloze menigten. En nu beweegt het etherische ruimteschip zich weer voort, majestueus en als een meteor, gestaag zijn weg vervolgend naar de nieuwe aarde.

HOOFDSTUK XIX

1. En nu was de avond van de derde dag aangebroken, en God en zijn scharen in Moeb haastten zich om alle dingen gereed te maken voor het grote licht, dat uit de hoge hemel zou neerdalen.

2. De negentig miljoen engelen keken naar omhoog, uitziend naar het gloriën van het licht, wachtend en kijkend. En menigeen die zich Etisyai herinnerde van tweehonderd jaar geleden, vroeg zich af of

zij zou terugkeren in heerlijkheid, net als toen zij kwam en God kroonde volgens Jehovih's gebod. Sommigen hadden zich in het wit gekleed en waren gehaast en opgewonden als een bruid, die op het punt staat te trouwen; sommigen waren enigszins verdrietig om de aarde en de lagere hemel te verlaten, waar zij zo lang gezwoeigd hadden; en anderen hielden zich waardig en zeiden door hun houding: Uw wil geschiede, O Jehovih!

3. God besteede de troon en Ha'jah kwam omhoog en ging aan zijn rechterhand zitten; en het licht van Jehovih scheen op hen zodat vele nieuwgeborenen, in het bijzonder de es'yan-toeschouwers, niet naar hen konden kijken.

4. God zei: Er is één dan gekomen en gegaan; deze oogst bestaat slechts uit dertig miljoen.

5. Ha'jah zei: Uw zoon, O Jehovih, heeft het lot van een wereld gevormd. Groot is zijn heerlijkheid.

6. Een licht met gouden tint trok zich boven de troon samen, en het nam de vorm aan van een driehoek; en er stond een gegraveerde afbeelding op iedere hoek die, toen zij werd gelezen, I - O - D luidde; en het was in het schrift van Waga, geschonken door de Heer op de altaren in de bedehuizen op de aarde; en de waarde ervan bedroeg drieëndertig miljoen, hetgeen het precieze aantal was van degenen die gereed waren voor de geëmancipeerde hemel in Etherea; en de drieëndertig waren de jaren van één generatie van stervelingen.

7. God zei: Jehovih is één; het levende is één; de onbezielde materie is één; en deze drie vormen het geheel. Dit aan de stervelingen te leren, O Ha'jah, is wijsheid schenken aan de aarde, Neem deze driehoek, O gij Zoon van de Allerhoogste. En zolang Seffas op de aarde duurt, zal dit het nagelaten erfstuk van de hemel zijn, overgedragen van de ene God op de andere God die hem opvolgt en die op de troon zit.

8. Daarop strekte God zijn handen uit, en de driehoek werd stevig en massief, en God hing hem om Ha'jah's hals, terwijl hij eraan toevoegde: Ontvang dit juweel namens Jehovih, als mijn getuigenis van het afscheid. Denk eraan dat, zodra de stervelingen verheven genoeg zijn om dit symbool van drie in één te begrijpen, Kosmon op de aarde zal gaan dagen.

9. Ha'jah zei: O God, gij symbool van de drie eigenschappen: liefde, wijsheid en macht! U verliet uw statig tehuis, waar u in gezelschap van Goden en Godinnen verkeerde, en u kwam naar de verafgelegen aarde die jong was en omhuld door giftige gassen, teneinde de jeugdige en onvolmaakte engelen van andere werelden tijdens hun omdwalen te beschermen met uw verborgen wijsheid, liefde en macht. U gaf hen vrijheid en toch verlost u ze. U hebt uw hand over de aarde uitgestrekt en zorgde ervoor dat zij zielen voortbracht die de Schepper verheerlijken. En toch hebt u in al die tijd nooit aan uzelf gedacht. O, kon dit maar aan engelen en mensen worden geleerd! Wie zou zich niet verspreken of zichzelf noemen of bekendmaken?

10. Op deze dag zal ik gekroond worden, om de plaats die u hebt opgebouwd te aanvaarden; maar ik wankel en beef als een kind. Ha'jah barstte in tranen uit, en na een kort ogenblik voegde hij eraan toe: O Jehovih, waarom liet U Ha'jah's tranen zo snel stromen? U schiep liefde in mijn ziel, en het is uitgroeid tot een berg. God, Uw Zoon, die gedurende duizend jaar mijn voogd is geweest op vele werelden, corpor en es, legt nu Uw heerlijkheid op mij.

11. God zei: Bekommert u zich om de aarde en haar hemelen, want ze zijn van u voor de tijd van een dan. En denk er ook aan dat, ofschoon ik met mijn scharen opstijg naar etherea, ik toch de leiding heb over deze wereld tot aan de voleinding van deze cyclus, 2800 jaren; mijn aartsengelen zullen voortaan antwoorden op uw gebeden aan Jehovih.

12. Plotseling kwam er een licht uit het firmament omlaag, fonkelend als een nieuwe ster, met een stralenkrans wijd uitgestrekt aan beide kanten. Alle ogen richtten zich omhoog, vol verwachting. Zwijgend en stil stonden de negentig miljoen.

13. Weldra nam de ster een meer heldere gedaante aan en spreidde haar stralenkrans naar buiten, met horens die omlaag stonden als van een halvemaan, zoals tijdens een heilige eredienst wanneer er een God in het midden staat. Groter en helderder werd het licht, en trillend en golvend als vurige lakens.

14. Toen schoten er in de richting van Moeb en Hored drie doordringende lichtstralen omlaag, voor de centrale bol uit. En de drie stralen waren rood, blauw en geel, maar de halvemaan erachter was wit, en het straalde wijd uit over de hemelen, zodat de stoffelijke zon en sterren in het firmament onzichtbaar werden.

15. Bij het aanschouwen van de majesteit en grootheid van Jehovih's neerdalende scharen braken miljoenen es'yans en bewolkte zielen in de lagere hemel los en vluchtten, en sommigen renden weg en verborgen zich om aan het dreigende licht te ontkomen. Want zodanig is de versterkende kracht van de etherische vlam, dat alle donkere gedachten en verborgen kwaad dat in de ziel verscholen zit, wordt vergroot en zo duidelijk wordt gemaakt dat zelfs de domme het kan doorzien.

16. Miljoenen etheriërs uit Gods gevolg hadden zulke taferelen eerder aanschouwd en nu stonden ze daar vrolijk en geboeid door de vreugde die in hen was. Aan ieder van hen klampten zich honderd pas verrezenen van de aarde vast, zij die nooit een andere hemel hadden gekend dan deze, die elk jaar met de aarde mee rondom de zon reisde. Uit hun midden stegen miljoenen fluisteringen op: Het is als opnieuw sterven; als een nieuwe geboorte. Zie, een man sterft op aarde en zijn geest vliegt naar een andere wereld. En nu vliegt hij ook weer naar een andere wereld.

17. Snel kwamen nu de drie grote, vooruit gezonden stralen naderbij; en dit was de volgorde van de maarschalken van de A'ji-velden van O'wea en Hon'she; de rode lichten vertegenwoordigden A'ji, de blauwe lichten O'wea en de gele lichten Hon'she. En er waren één miljoen maarschalken, en zij wierpen de lichtende schermen helemaal rondom het grote koninkrijk Hored, om het te bedekken.

18. Hoofd van de maarschalken was Ah'jeng en op hem volgden vijf onderhoofden, en onder hen stonden duizend hoofden die ceremoniemeesters waren, en zij kwamen in het centrum van de drie grote lichtstralen die neerdaalden, en ze kwamen snel en rechtstreeks naar de troon van God. En de substantie van de lichtstralen was als van stoffen gordijnen, waarvan het ene einde omhoog reikte naar de nu dicht naderbij komende, halvemaanvormige zee van vuur.

19. Toen het licht bijna de vuurkolommen rondom Moeb raakte, minderde het enigszins vaart, om vervolgens meer en meer te vertragen. De hoofden sprongen uit de etherische vlammen te voorschijn en gingen aan de voet van Gods troon staan, groetend namens Jehovih.

20. God en Ha'jah stonden op en beantwoordden het teken, daarna daalden zij af en gingen links en rechts van Ah'jeng staan, en zij bestegen de troon en Ah'jeng ging zitten, en de stem van Jehovih sprak via hem en zei:

21. Heft uw hoofden op en wees blij, O Mijn Zoons en Dochters! Zie, Ik kom in een vlam van vuur! Ik ben hier, en daar en overal in de hemelse plaatsen, onbegrensd. De liefde van stervelingen en engelen breng Ik bijeen en trek Ik uit elkaar. Want zij zullen uitzwermen in Mijn firmament en Mijn heerlijke werken aanschouwen.

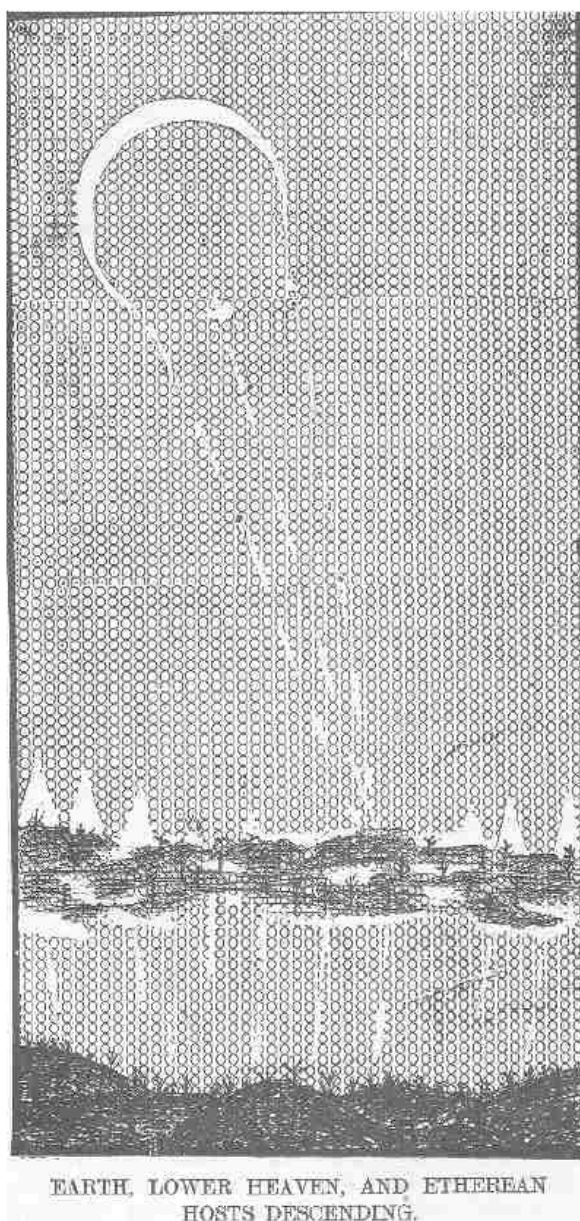
22. Ik daal af naar de stoffelijke wereld en vandaar draag Ik Mijn geliefden, want zij zijn van Mij.

Ik laat alle mensen opzien naar Mijn koninkrijken. Ik daal af naar de lagere hemel in ruimteschepen van licht, rondom bedekt met etherische mantels en Ik breng Mijn oogst van nieuwe geboorten binnen, naar hogere werelden die nog stralender zijn. Mijn scharen beneden zullen omhoog kijken en Mijn eeuwige luister verheerlijken.

23. Ik schenk tranen van verdriet en kommer en medelijden; maar terwijl ze nog vloeien kom Ik met heilig licht en macht om de zielen van Mijn volk op te wekken. Want ze zullen leren spreken tot hun Vader, die luistert en verhoort en vol liefde is.

24. Mijn vreugde zit in de geboorte en het opgroeien van de zielen, en in de blijdschap die in hun vreugde is, en in het verkondigen van hun verering voor Mijn onbegrensde universum.

25. Ik roep tot hen in de duisternis, en zij komen te voorschijn; maar zij weifelen in de duisternis, en weer roep Ik en Ik zend Mijn hogere verheven engelen naar ze toe, en zij roepen ook. Ja, Ik vul het uitspansel met de pracht van Mijn werelden, es en corpor, opdat Ik de mens kan opwekken om zich te verheffen en te genieten van de dingen die Ik geschapen heb.

afb.2a aarde, lagere hemelen neerdalende etherische scharen.

26. De stem ging weg, en Ah'jeng zei: Aanschouw de heerlijkheid van de hemelen, O mijn geliefden, en de beloning van de toegewijden van hart. Jehovih leeft en regeert, de Hoogste en nooit te bereiken, de Eeuwig te Bovengaande en toch Eeuwig Tegenwoordige.

27. O Gij Licht van Licht en Leven van het Leven, hoe wonderbaar is de substantie van Uw Schepping! U hebt mij licht gegeven om Uw luister, voor altijd nieuw, te aanschouwen, O Jehovih, Gij Verleden, Heden en Toekomst in één tijd, die is en was en altijd zijn zal. Jehovih, Gij Zichtbare en Onzichtbare en Machtige, die uit Uw eigen Zelf een deel schonk aan al het levende! Die degenen van Hored verheven heeft! U zij de heerlijkheid tot in de eeuwen der eeuwen!

28. En nu gaf Ah'jeng door bepaalde tekenen en signalen aan de aanvoerders van zijn scharen te kennen dat zij bezit moesten nemen van Moeb en Hored. En de maarschalken verspreidden zich rondom de plaats, en door hun aanwezigheid voegden zij nieuw licht toe aan de kolommen van vuur.

29. De maarschalken waren getooid met kleurige gewaden en tekenen en symbolen, die de plaatsen aanduiden vanwaar zij kwamen alsmede hun rang als Goden en de ervaring die zij hadden opgedaan.

30. Toen Ah'jeng was opgehouden met spreken, werd de muziek van het uitverkoren orkest van de neerdalende engelen opeens hoorbaar over de plaats, eerst vaag en veraf. Het werk van de maarschalken ging op de maat van de muziek, en terwijl de muziek nader kwam en luider werd, daalden er ook grotere aantallen maarschalken omlaag die zich naar hun diverse plaatsen begaven.

31. Weldra streken de naderende horens van de halvemaan en de koude golf van de dalende vuurzee over de lagere hemel, vreeswekkend en met onbetwistbare macht. Op een teken van God verenigden de bruiden en bruidegoms zich met de muziek van de aartsengelen en groot was de heerlijkheid daarvan.

32. Tussen de horens van de halvemaan bevond zich een ster van wonderbare schoonheid; en ze kwam naar Gods troon toe, ontelbare lichtstralen weerkaatsend, schitterend en ontzagwekkend. En terwijl de ster naderde, opende zij zich aan de voorkant, zoals een schelp zich opent, en daarin, met de armen ineengestrengeld, zaten Etisyai en Onesyi, de Godinnen.

HOOFDSTUK XX

1. Ah'jeng ging naar beneden en bleef aan de voet van de troon staan. De Meesters van de binnentempel verzamelden zich bij de ster en ontrolden een tapijt tot over de drempel, en de beide Godinnen verhieven zich van het kristallen kussen in de ster en gleden, als op een lichtstraal, naar de zetel van het gerecht van Jehovih. Intussen zongen de musici, één miljoen stemmen: Heerlijkheid, Jehovih zij de heerlijkheid, Schepper van werelden! Zijn plaats is prachtig, overeenkomstig de tijd zonder einde. Het Al, welks grootse bestaan de meest verheven gedachten van mensen en Goden te boven gaat! Zijn stralende werelden vormen de boekrollen waarop Zijn hand met de zielen der stervelingen Zijn Almachtige Wil en Onbegrensde Liefde schrijft!

2. En nu spreidden de raderen van het grote vuurschip zich uit in het rond, en al de miljoenen scharen, mannen en vrouwen (aartsengelen, Goden en Godinnen) vormden een machtig amfitheater, waarin Moeb met zijn drieëndertig miljoen bruiden en bruidegoms van Jehovih de arena bezette, getooid in het wit, maar verschillend van de Verlossende Scharen uit de etherische werelden.

3. Op de maat van de muziek, zonder een woord of bevel bewogen de scharen zich; zoals een enkeling zich beweegt, bewogen zij tezamen; en elk als een schijnend kristal op de daarvoor bestemde plaats; en alles zo volmaakt alsof Jehovih elk tot een apart wonder had gemaakt om de mens te inspireren met eerbied voor de talenten die Hij daarbij geschapen had.
4. In hetzelfde ritme waarmee de scharen zich naar hun plaats begaven, was ook de maat van de muziek en toen de muziek eindigde werd alles stil. De troon stond In het oosten, met de voorkant naar het westen; de scharen van Moeb, de bruiden en bruidegoms van Jehovih, bevonden zich op een lager gedeelte en de exterieurs omringden hen aan alle zijden, hoger en hoger opgesteld naarmate de afstand groter werd.
5. God en Ha'jah kwamen de Godinnen aan de voet van de troon tegemoet. God kende Onesyi al honderden jaren eerder op andere werelden, en hij herinnerde zich Etisyai, die hem tweehonderd jaar geleden had gekroond. Ook Ha'jah kende Etisyai en Onesyi. Zodra zij bijeenkwamen, groetten zij elkaar door het aanraken van de rechterhand; en meteen bestegen de Godinnen het midden van de troon en God ging aan de rechterkant en Ha'jah aan de linkerkant zitten.
6. Etisyai en Onesyi keken vol verwachting naar de bruiden en bruidegoms, maar bewogen zich niet. Weldra sprak de stem van Jehovih uit het licht van de troon en zei:
7. Ziel uit Mijn ziel, stof van Mijn stof schiep Ik de mens, Uit Mijn stoffelijk Zelf bekleedde Ik hem met vlees en bloed en beenderen. De geest van de mens gaf Ik uit Mijn eigen geest, eeuwig tegenwoordig; en Ik bezielde hem om zich te bewegen over het oppervlak van de aarde.
8. God en de bruiden en bruidegoms antwoordden, bezielde door het Al Licht: Uit stof kwam ik voort, in het leven geroepen door Jehovih's Eeuwige Tegenwoordigheid. Door de kracht van Zijn Wijsheid, Macht en Liefde kwam ik op de wereld; Jehovih zij alle heerlijkheid tot in eeuwigheid!
9. Weer sprak Jehovih en zei: Ik wees de mens een tijd van groei toe, van wijsheid, macht en liefde verwerven; een tijd van blijdschap en een tijd van verdriet; een tijd om nageslacht te verwekken en de zorg en liefde van een vader te kennen; gelijk Ik ben gaf Ik hem eigenschappen van Mijn eigenschappen, opdat de mens Mij en Mijn Liefde zou kennen.
10. Antwoord: Door de gebondenheid van mijn liefde aan mijn geborenen weet ik, dat mijn Vader leeft en regeert en voor eeuwig over mij zal waken!
11. Weer sprak de stem van Jehovih: Ik schonk een tijd aan de mens om in de stoffelijke vorm te zijn, opdat hij stoffelijke dingen zou kunnen leren, en om te ervaren vanwaar de boom des levens ontspringt. Niet uit een bestaan van zichzelf maakte Ik de mens, maar uit Mijzelf; en op de plaats waar Ik hem in het leven riep, bond Ik hem voor een tijd. Maar wanneer de mens zijn stoffelijk leven heeft volbracht, zorg Ik dat hij kan sterven om hem een nieuwe wereld te laten binnegaan.
12. Antwoord: Schoon is Uw Wijsheid, O Jehovih, en verrekend. Als een dier was ik aan het vlees gekluisterd; mijn verstand was net als de eigenschappen van een dier, strijdend voor de dingen van de stoffelijke wereld. Met afschuw keek ik neer op de dood; ik beschouwde het als een grote rampspoed dat U mij afsneed. Maar U brengt mij in een andere wereld, bewaart mijn hele verstand en brengt mij naar de hemelen van mijn voorouders.
13. Daarna zei Jehovih: Nooit bracht Ik de mens, nieuwgeboren, op de wereld zonder een moeder en verzorgster en overvloedig voedsel om hem tevens te voeden. Ja, Ik gaf hem engelen om hem te inspireren en hem te verheffen; en Ik zorgde voor een Heer van de aarde om zijn koninkrijken en

naties te besturen, en een God in de hemel met een troon en een rechterstoel, opdat de mens in de engelwereld verzorgd zou zijn en zijn ziel verstandelijk zou worden onderwezen om de heerlijkheid en harmonie van Mijn werelden te begrijpen.

14. Antwoord: Overvloedig, O mijn Vader in de Hoge! Uit niets dat ik kende bracht U mij in het bewuste bestaan en in de dagen van mijn hulpeloosheid voedde U mij met kostelijk voedsel. U gaf mij leiders en voorbeelden hoe de aarde te regeren om mijn ziel orde bij te brengen volgens de regels van de mensen. En toen ik werd geboren in de hemel, vond ik God op zijn troon en een goed geordende haven van rust met bereidwillige engelen om mij te kleden en te voeden en mij te onderwijzen over de gang van zaken in Uw koninkrijken in het uitspannel.

15. Weer sprak Jehovih: Wanneer de mens zijn tijd in de lagere hemel heeft volbracht, bereid Ik hem door bekwame leraren voor op een hogere verrijzenis. Als bruiden en bruidegoms worden ze getooid door Mijn scharen, en Ik kom in een zee van vuur. Eerst was de mens gehuwd met de aarde, door Mij voltrokken, en zonder dat hij het wist. Daarna was hij gehuwd met de lagere hemel, terwijl hij werkte met geesten en stervelingen.

16. De stem eindigde en nu sprak Onesyi en ze zei: Kijk naar de bruiden en bruidegoms van Jehovih! Toen zij jong waren, waren zij eerst met de aarde gehuwd en daarna met de lagere hemel, buiten hun wil. Nu staan zij voor de troon van God. In Uw naam, O Jehovih, gebied ik hen dat ze hun wil kenbaar maken.

17. Antwoord: Ik zet mijzelf voor U opzij, O Jehovih! Maak mij één met U! Ik zet de aarde omwille van Uw koninkrijk opzij, O Jehovih! Maak mij één met U! Ik zet Uw Heer en Uw God opzij, O Jehovih, omwille van U! Uw Heer en Uw God verhieven mij en maakten mij sterk, maar zie, de kleine vonk van Uzelf in mijn ziel is gegroeid tot een reus die zich voor niemand buigt dan voor U, O Jehovih! O maak mij tot Uw bruid (bruidegom), O Jehovih!

18. Onesyi zei: De lamme en de zwakke hebben een kruk nodig, maar de heerlijkheid van de Vader is het zien van Zijn bruiden en bruidegoms, die zonder hulp lopen. Al wie met Jehovih is gehuwd, zal nooit meer tegen deze of die man, of vrouw, of Heer, of God, of tegen enig persoon of ding, uit eigen belang, zeggen: Help!

19. Antwoord: God en de Heer waren mijn verlossers, zonder hen had ik nooit van Uw verheven hemelen geweten, O Jehovih. Uw Geest roept mij eeuwig naar omhoog. Uw Heer en Uw God leerden mij naar boven te kijken; ja, zij baden voor mij. Nu ben ik sterk voor U, O Jehovih! Van nu af aan zal ik slechts tot U bidden; maar nooit tot mijn eigen voordeel, noch voor glorie, noch voor het gemak, noch voor rust, noch voor verheffing; maar opdat ik vlug en sterk en wijs zal kunnen zijn om voor eeuwig Uw wil te doen!

20. Onesyi zei: bruiden en bruidegoms van Jehovih, Heil! Heil!

21. Antwoord: Stem van Jehovih, Heil! Heil!

22. Onesyi zei: Jullie zijn voor eeuwig gehuwd met Jehovih en Zijn eeuwige koninkrijken!

23. Antwoord: Met U, O Jehovih, ben ik voor eeuwig gehuwd!

24. Onesyi zei: Eén te zijn met Hem voor altijd!

25. Antwoord: Eén te zijn met Jehovih voor altijd!

26. De stem van Jehovih zei: Zij zullen oordelen vanuit Mijn rechterstoel; in hen zal Mijn wijsheid stralen; want zij zijn voor eeuwig de Mijnen!

27. Antwoord: U zal ik in alle dingen het eerst gedenken, O Jehovih, van nu af aan tot in eeuwigheid!

28. De stem zei: Zie, Ik heb een kroon voor hen gevlochten; tooi hen daarmee namens Mij.

29. Antwoord: Ik wens geen kroon te dragen, behalve die welke door U gevlochten is, O Jehovih! Voor U zal ik Uw kroon eeuwig dragen!

30. De stem zei: Zie, zij die Mijn zoons en dochters waren, zijn Mijn bruiden en bruidegoms geworden; zij zijn voor eeuwig de Mijnen!

31. Antwoord: Ik ben van Jehovih, voor altijd!

32. Onesyï zei: Ga voor de troon langs, O mijn geliefden. Het getuigenis van Jehovih staat Zijn verlost en wachten. Jullie zullen voor eeuwig in de vrije koninkrijken wonen!

33. En nu gingen de scharen bruiden en bruidegoms afzonderlijk voor de troon van God langs; alle drieëndertig miljoen gingen voorbij. En de es'enaurs zongen een lied van heerlijkheid, en er kwamen uit het uitspansel daarboven nevels van geel, blauw en rood omlaag; en de nevels daalden in de handen van de aartsengelen die rond de troon stonden, en zij vormden het tot kronen die op de hoofden van de bruiden en bruidegoms werden geplaatst. En op de kronen stonden de woorden: IN WAN VOORTGEBRACHT; VERLOST IN HON'SHE.

34. Terwijl de scharen voorbij de troon gingen zei Onesyï: Door datgene wat uit de aarde voortkomt, wordt de atmosferiër gevoed en gekleed; maar de etheriër betreft het van de etherische werelden. Zie, de kronen van de aarde en van de lagere hemel zijn slechts symbolen van macht, wijsheid en liefde; maar datgene wat ik uit Jehovih's koninkrijk breng, bevat echte kracht.

35. En zie, de bruiden en bruidegoms werden als aartsengelen door de kracht van de kronen uit de hand van Jehovih.

HOOFDSTUK XXI

1. Toen de ceremoniën voorbij waren zei Onesyï: Spoedig zullen we nu, in de naam van de Vader, opstijgen en een lange reis maken; en opdat jullie je ervan bewust kunnen worden en in liefde samengaan, kondig ik de vrijheid van dit uur af, in Jehovih's naam.

2. En de mensen begaven zich onder elkaar, ze waren blij en groetten elkaar, En Ha'jah en God en Etisyai groetten elkaar, en de Heren kwamen naar voren en werden ook gegroet; en daarna de maarschalken en de es'enaurs en alle lang in dienst zijnde werkers. En tenslotte kwamen nog allen, die een man of vrouw uit de duisternis verlost en naar het licht gebracht hadden, en zij werden gegroet en naar behoren geëerd.

3. En gedurende één uur gaven alle engelen zich over aan de feestvreugde, de hereniging en de volheid van het hart; maar geen boek zou een duizendste kunnen vertellen over de vragen die gesteld werden en de blijken van liefde, die tot uitdrukking kwamen.

4. Toen het uur voorbij was, gaf Onesyï de betrokken beampte een teken, en die liet de hamer driemaal klinken, waarop allen zwegen en stil werden, Onesyï zei:
5. Zoals Jehovih een nieuwgeboren kind schenkt, zo neemt Hij ook de vader en de moeder weg naar de es-wereld. Zoals Jehovih Etisyai, mijn zuster zond, om de lagere hemel te vestigen, zo ben ik op Zijn bevel gekomen om van hier deze oogst naar Zijn eeuwig koninkrijk te brengen. Zoals een kind huilt om het verlies van zijn vader en moeder, zo zullen jullie die achterblijven huilen om het verlies van deze rijke oogst van aartsengelen.
6. Het is de wil van Jehovih, dat jullie diep het verdriet van het scheiden voelen, want door deze verbondenheid zullen jullie weer verenigd worden in de hemelen die nog hoger zijn. De vooruitgang van de menselijke ziel gaat altijd door, tree voor tree en sfeer na sfeer; en de heerlijkheid van de verrijzenis van hem die eerder gaat, is even groot als het verdriet van degene die achterblijft. Maar de liefde die tezamen bindt is als een ketting die zich uitstrekt door het universum; tijd noch afstand zal zegevieren over de vindingrijkheid daarvan.
7. Vlugge boodschappers, die getraind zijn om het hemelgewelf te doorkruisen, zullen tussen jullie heen en weer gaan en de berichten waarover jullie ziel zich verheugt, overbrengen. En zoals Jehovih de zomer geeft die op de winter volgt, en de winter na de zomer, zo zal ook de tijd komen en gaan, voor eeuwig, waarin jullie zullen samengaan en scheiden; opnieuw samenwerken, maar in wijder verband, en weer voor een tijd uit elkaar gaan.
8. Zie de wijsheid van Jehovih, waarin Hij de plaatsen van de mensenzielen ver uiteen plaatste; want alle dingen die dicht bijeenblijven worden aan elkaar gelijk. Evenals er heerlijkheid is in een nieuwe geboorte, zo is er heerlijkheid in het sterven; zoals er verdriet is in het sterven, zo is er vreugde in de verrijzenis (opstanding). De tijd is nu gekomen dat jullie degenen die je ziet gedurende lange tijd niet zult zien; maar jullie zullen je verheugen in dit uur van scheiden, want zij stijgen als bruiden en bruidegoms naar Jehovih op.
9. De es'enaurs zongen een loflied waarin alle scharen meededen en groot was de heerlijkheid daarvan. En nu stond Onesyï op en zei:
10. Jehovih, ALMACHTIG EN EEUWIG! HEILIGE SCHEPPER, HEERSER EN SCHENKER! ZIE NEER OP HEM, UW ZOON HA'JAH! O VADER, IN UW NAAM EN KRACHTENS UW MACHT DIE BIJ MIJ BERUST, VEREEUWIG IK HEM EN KROON HEM TOT GOD VAN HEMEL EN AARDE!
11. Ha'jah, die nu God was, zei: UW WIL GESCHIEDE, O Jehovih! Daarna wendde Onesyï zich tot de vijf Opperheren van de vijf gebieden der aarde en handelde met hen op dezelfde manier.
12. En Onesyï strekte haar hand uit en zei: Geef mij een kroon, O Jehovih, voor Uw Zoon, de God van hemel en aarde! En er daalde etherische substantie in haar hand en zij hief het omhoog, en kijk, het werd een kroon van grote schoonheid en zij plaatste hem op Gods (Ha'jah's) hoofd. Daarna kroonde zij de Heren der aarde op dezelfde manier.
13. En Etisyai en Onesyï kwamen omlaag en gingen aan de voet van de troon zitten.
14. God (die Ha'jah was geweest) kwam omlaag, en Waga en Jud met hem, en hun handen uitstrekkend zeiden zij tegen Etisyai, Onesyï en Sethantes, de afgetreden God: Sta op, O Godinnen; sta op, O God, en ga uw gang!
15. En zij stonden op en schreden heen. De betrokken beampten hadden het schip al gereedgemaakt

voor de etherische reis; en zodra Etisyai en Onesy de centrale ster waren binnengegaan, begaven alle mensen die zouden opstijgen zich naar de hen toegewezen plaatsen.

16. God (die eerst Ha'jah was) en de Heren keerden in tranen naar de troon terug, en nu begon het plateau van eeuwig licht op te stijgen. Aan alle kanten barstte de muziek los, Jehovih en de pracht van Zijn overvloedige werelden verheerlijkend.

17. En de muziek van de lagere hemel was als de echo van de muziek daarboven; en het licht van het opstijgende vuurschip maakte al het andere tot een schaduw. Maar steeds hoger steeg het, in de vorm van een halvemaan, langzaam om zijn verticale as draaiend, wendend en stijgend, hoger en hoger, en de muziek stierf weg in de verte.

18. Binnen korte tijd zag het als een meteor stijgende hemelse schip er uit als een ster, tot het steeds verder weg in de verte verdween.

19. Zo steeg de eerste oogst van engelen, die op de aarde waren geboren, op naar de vrije hemelen in etherea.

HOOFDSTUK XXII

1. God zei: Sta op, O Heren van mijn rijk, en begeef u naar de koninkrijken van de aarde die jullie uit Jehovih's hand ontvingen en moge Zijn wijsheid, liefde en macht met jullie allen zijn!

2. En de Heren vertrokken, zij en hun begeleiders, en ze gingen naar hun koninkrijken boven de stervelingen.

3. En dit was het begin van het tweede bestel van de eerste cyclus van het Eoptische tijdperk van de aarde +). En de lagere hemel was goed gevestigd, met woonplaatsen, engelen en beambten en met alle benodigdheden voor de opgerichte zielen van de stervelingen.

4. En God verstrekke wetten en bestuur op de manier van zijn voorganger, en hij breidde al de plaatsen uit overeenkomstig de toename van het aantal geesten dat van de aarde opsteeg.

5. En de stem van Jehovih was bij God; en zoals het eerste koninkrijk Hored heette, zo werd het tweede koninkrijk Hored genoemd, hetgeen betekent: plaats van God.

6. En zoals het was geweest bij de Heren van de aarde in hun plaatsen, zo ging het verder met de nieuwe Heren, en ook zij vergrootten hun plaatsen overeenkomstig de toename van het aantal bewoners van de aarde.

7. En zoals het vanouds geweest was, dat er voortdurend boodschappers gingen van Hored naar de plaatsen van de Heren, zo deden zij in het vervolg; en door middel hiervan werden al de zaken van de lagere hemel, van de Heren en van God, in harmonie gehouden.

8. God regeerde vierhonderd jaar in Hored, en Hored breidde zich uit over alle landen van de aarde.

+) Sinds de tijd dat de mens op aarde verscheen - tot het uitsterven van het menselijk ras.

HOOFDSTUK XXIII

1. Toen de tijd van God en zijn scharen was vervuld, bracht Jehovih de aarde in de dan van Eyon, in de Arc van Lais, waarvandaan de engelen in een schip van vuur neerdaalden, en zij verlostten God, zijn Heren en al de scharen onder hen die gereed waren voor de etherische verrijzenis. In die tijd waren er in atmosferea 625.000.000 inwoners. En het aantal van de tweede oogst bedroeg 280.000.000.
2. Op dezelfde wijze als de eerste oogst opsteeg, gebeurde het met de tweede oogst. En de plaats waar de tweede oogst in het hemelse firmament landde bevond zich in Lais, en Bin, en de graad van de oogst bedroeg achtenzeventig, dat was twee graden lager dan de graad van de eerste oogst.
3. Aldus kwamen de hemelen van de aarde onder de hoede van elkaar opvolgende Goden en Heren, die daarvoor verheven en gereedgemaakt waren. En voor het ogenblik verbleven er geen exterieurs meer in deze gebieden.
4. Jehovih had gezegd: Zij, die uit de aarde voortkomen, zullen voldoende voor zichzelf zijn. Zoals een moeder voor haar kind zorgt, zo zorg Ik voor de geestelijke geslachten van een stoffelijke wereld; maar zodra zij volwassen zijn in wijsheid, kracht en liefde, gebied Ik hen de plaatsen te bekleden van God en Heren in het bestuur over Mijn koninkrijken.
5. Zo gebeurde het na de opstijging van de exterieurs, dat de hele aarde en haar lagere hemelen onder de heerschappij stonden van diegenen die op de aarde waren geboren. Daardoor ontstond het gezegde: de etherische heerschappij kwam als eerste; de atmosferische heerschappij was tweede. Want de aarde had Heren die op geen andere wereld waren geweest, en een God die nooit op andere werelden was geweest.
6. En het gebeurde eveneens, dat de atmosferische heersers meer toegevend en minder tiranniek in hun gezag waren dan de exterieurs waren geweest. Want zoals de exterieurs de es'yans, de pasgestorvenen, hadden verboden om naar hun sterfelijke verwanten terug te keren, zelfs tot aan het vijftigste jaar in het geestelijke leven, zo gebeurde dat echter niet bij de huidige Heren en God, want zij stonden toe dat honderduizenden es'yans omwille van hun genegenheid terugkeerden naar hun sterfelijke verwanten. En deze es'yans werden geen werkers in de hemel, niet voor anderen en evenmin voor hun eigen verrijzenis naar hogere sferen; maar ze werden leeglopers en zwervers in de lagere hemel, en vaak bleven ze bij hun sterfelijke familieleden totdat deze stierven, en daarna haalden ze op hun beurt zulke es'yans over om hetzelfde te doen als zij deden.
7. En God zag in, toen het te laat was, dat zijn toegevendheid de grondslag had gelegd voor de ontwrichting van het hemelse koninkrijk; want de rondzwervende leeglopers, die van geen andere hemel wisten, zaaiden de geest van ongelooft in de plaatsen van onderwijs en nijverheid in de lagere hemel, terwijl zij anderen overreedden dat zij voor een vergeefs doel aan het zwoegen waren.
8. Ze zeiden: Kijk eens, er werd ons op aarde verteld dat er een Jehovih bestond! Maar nu zijn we in de hemel en toch zien we Hem niet. Nu weten we zeker dat er geen Al Persoon bestaat. Kom dus, en laten we naar gemak zoeken en naar de overvloedige voedingsstoffen die van de aarde opstijgen, Een mens leeft op de aarde en sterft, en zijn geest zwerft rond en voor de rest bestaat er niets voor hem. Waarom zouden jullie de Heer dienen? Waarom zouden jullie God dienen? Wees vrij en leef voor jezelf in plaats voor anderen.
9. Dus gebeurde het dat de lagere hemel langzamerhand van zijn hoge staat begon te vervallen.

10. De derde dan was zeshonderd jaar, en God en zijn Heren, die voor opvolgers hadden gezorgd, stegen op met hun oogst naar etherea. En het aantal bruiden en bruidegoms bedroeg 408.000.000, en hun graad was zesenzestig.

11. De vierde dan duurde vijfhonderd jaar en de oogst bedroeg 600.000.000 bruiden en bruidegoms en hun graad was achtenvijftig.

12. De vijfde dan duurde driehonderd jaar en de oogst bedroeg 200.000.000, en hun graad was vijftig, hetgeen de laagste graad is die geschikt is om vrij te worden, of om te kunnen overleven in etherea.

13. En nu viel de duisternis in en bedekte de hele aarde. En van die tijd af tot aan het einde van de cyclus, die 3000 jaar bedroeg sinds de geboorte van de mens op aarde, waren er geen verrijzenissen meer naar de vrije hemelen.

14. Het koninkrijk Hored was uiteengevallen en ontbonden. De geesten hielden er niet van om te werken en te leren volgens het plan van Jehovih, maar ze keerden terug naar de aardse bekoringen; en zij werden DRUJA'S genoemd, omdat zij niet naar verrijzenis verlangden.

15. En God en de Heren, en hun beambten en leraren zaten zonder onderdanen en leerlingen. En de stervelingen werden overvallen door duizenden en miljoenen druja's, zodat de ashars geen kracht hadden om goede inspiratie te verschaffen.

16. In die tijd waren er meer dan drieduizend miljoen engelen in atmosfërea, en voor het grootste deel verbleven zij op de aarde.

17. Zo eindigde de eerste cyclus van de eerste hemel van de aarde.

EINDE VAN HET BOEK VAN SETHANTES